



2015:19

# Uppdaterad indelningsgrund i delmodellen för barn och ungdomar med utländsk bakgrund







DATUM  
2015-09-16  
ERT DATUM  
2014-06-19

DIARIENR  
2014/124-5  
ER BETECKNING  
Fi2014/2297 (delvis)

Regeringen  
Finansdepartementet  
103 33 Stockholm

### **Uppdrag till Statskontoret avseende uppföljningen av kostnadsutjämningen i systemet för kommunalekonomisk utjämning**

Statskontoret har enligt sin instruktion i uppdrag att följa upp systemet för kommunalekonomisk utjämning. Den 19 juni 2014 gav regeringen Statskontoret i uppdrag att undersöka om den distriktsindelning som kommer att införas 2016 i folkbokföringsdatabasen bör utgöra indelningsgrund i delmodellen för barn och ungdomar med utländsk bakgrund. Statskontoret ska lämna förslag till ny indelningsgrund och beräkna utfallet för enskilda kommuner.

Statskontoret överlämnar härmed rapporten *Uppdaterad indelningsgrund i delmodellen för barn och ungdomar med utländsk bakgrund* (2015:19).

Generaldirektör Ingvar Mattson har beslutat i detta ärende. Stf. generaldirektör Mikael Halápi och utredare Staffan Brantingson, föredragande, var närvarande vid den slutgiltiga handläggningen.

Ingvar Mattson

Staffan Brantingson



## Innehåll

	<b>Sammanfattning</b>	<b>7</b>
<b>1</b>	<b>Inledning</b>	<b>9</b>
1.1	Delmodellen baseras på inaktuella uppgifter	9
1.2	Uppdraget och avgränsningar	9
1.3	Genomförande av uppdraget	10
1.4	Rapportens innehåll	11
<b>2</b>	<b>Delmodellen för barn och ungdomar med utländsk bakgrund</b>	<b>13</b>
2.1	Kommunerna har generella skyldigheter att erbjuda stöd i skola och förskola	13
2.2	Kostnadsutjämnningen i utjämningsystemet	15
2.3	Delmodellens utformning	16
<b>3</b>	<b>Möjliga indelningsgrunder</b>	<b>21</b>
3.1	Beskrivning av olika indelningsgrunder	21
3.2	För- och nackdelar med olika indelningsgrunder	23
<b>4</b>	<b>Analys av distrikt som indelningsgrund</b>	<b>25</b>
4.2	Kommunerna fördelas över olika indelningsgrunder	25
4.3	Distrikt jämfört med valdistrikt	29
4.4	Distrikt jämfört med kommun	32
4.5	Sammanfattning av analysen	34
<b>5</b>	<b>Statskontorets förslag och analys av utfallsförändringar</b>	<b>37</b>
5.1	Statskontoret föreslår distrikt som indelningsgrund	37
5.2	Förändringar av utfallet med Statskontorets förslag	37
	<b>Referenser</b>	<b>43</b>
<b>Bilagor</b>		
1	Regeringsuppdraget	45
2	Förslag till ändring i Förordning (2004:881) om kommunalekonomisk utjämning	49
3	Kommungruppsindelning 2011	51
4	Beräknade utfall, kronor per invånare, för enskilda kommuner med olika indelningsgrunder, utjämningsår 2016.	57



## Sammanfattning

Statskontoret har på regeringens uppdrag undersökt om distriktsindelningen som kommer att införas i folkbokföringen 2016 bör utgöra indelningsgrund i delmodellen för barn och ungdomar med utländsk bakgrund. Delmodellen utjämnar för de merkostnader i framför allt förskola och skola som kan följa av att en kommun har stadsdelar med relativt många barn och elever med utländsk bakgrund. Nuvarande indelningsgrund är församlingar. Det betyder att beräkningarna baseras på befolkningen i de församlingar där andelen barn och ungdomar med utländsk bakgrund överstiger riksgenomsnittet. Uppgifter om befolkningen är från 2009 och uppdateras inte. Delmodellen ingår som en av tio modeller i kostnadsutjämnningen mellan kommuner.

Statskontoret har utvärderat distriktsindelning i förhållande till alternativa indelningsgrunder (församling, kommun och valdistrikt). I utvärderingen har Statskontoret ställt upp krav på indelningsgrunden vad gäller precision, dataförsörjning och enkelhet. Med precision menas att indelningsgrunden på ett godtagbart sätt fångar upp koncentrationen av barn och elever med utländsk bakgrund och att indelningsgrunden inte leder till skevheter. Med dataförsörjning menas att indelningen inte kommer att förändras och att delmodellen kan försörjas med uppdaterade befolkningsuppgifter. Med enkelhet menas att beräkningarna är förhållandevis enkla att genomföra. Distrikt uppfyller de krav som ställts upp. Statskontoret föreslår därför att distrikt bör utgöra indelningsgrund i delmodellen.

Förslaget innebär att den ekonomiska omfördelningen ökar. En finfördelad indelningsgrund fångar upp andelen barn och ungdomar med en utländsk bakgrund med högre precision än en grövre indelningsgrund. Med den nuvarande indelningsgrunden, församling, omfördelas totalt cirka 556 miljoner kronor utjämningsåren 2015 och 2016 (bygger på befolkningsuppgifter från 2013 och 2014). Med distrikt ökar omfördelningen för 2015 och 2016 till cirka 630 miljoner kronor.

I uppdraget har också ingått att beräkna utfallet för enskilda kommuner. Det ekonomiska utfallet utjämningsåret 2016 förändras i ett intervall mellan minus 53 kronor per invånare till plus 145 kronor per invånare (median på minus 19 kronor per invånare). Kommuner som inte har en andel barn och ungdomar med utländsk bakgrund över riksgenomsnittet med nuvarande indelningsgrund och som inte heller skulle få det med distrikt får samtliga en utfallsförändring med minus 19 kronor, eftersom omfördelningen ökar i delmodellen.



# 1 Inledning

## 1.1 Delmodellen baseras på inaktuella uppgifter

Syftet med delmodellen för barn och ungdomar med utländsk bakgrund<sup>1</sup> i kostnadsutjämnningen är att kompensera kommuner för de merkostnader i framför allt förskola och skola som kan följa av att en kommun har stadsdelar med relativt många barn och elever med utländsk bakgrund.

Beräkningarna i delmodellen baseras på församlingsindelningen 2010 och på befolkningsuppgifter från 2009. Indelningsgrunden är låst till 2010 för att inte påverkas av att antalet församlingar inom Svenska kyrkan successivt minskar. Detta innebär att befolkningsuppgifterna inte går att uppdatera. Uppgifterna som används i dag är således inaktuella.

Den 1 januari 2016 införs en distriktsindelning i folkbokföringsdatabasen. Den bygger på församlingsindelningen den 31 december 1999 (innan Svenska kyrkan skildes från staten). Distriktsindelningen kommer inte att förändras över tid och medger att hänsyn kan tas till befolkningsförändringar mellan åren såväl mellan som inom kommuner.

## 1.2 Uppdraget och avgränsningar

Statskontoret ska undersöka om den distriktsindelning som kommer att införas 2016 i folkbokföringsdatabasen bör utgöra indelningsgrund i delmodellen för barn och ungdomar med utländsk bakgrund. Statskontoret ska lämna förslag till ny indelningsgrund och beräkna utfallet för enskilda kommuner.<sup>2</sup>

I uppdraget ingår inte att se över delmodellen för barn och ungdomar med utländsk bakgrund som helhet.

Uppdraget ska avrapporteras senast den 30 september 2015. Statskontorets uppdrag har även omfattat en annan delmodell (delmodellen för förskola, fritidshem och annan pedagogisk verksamhet) i kostnadsutjämnningen. Detta deluppdrag avrapporterades i en särskild rapport den 24 mars 2015.<sup>3</sup>

---

<sup>1</sup> Definitionen av barn och ungdomar med utländsk bakgrund finns i avsnitt 2.3.2.

<sup>2</sup> *Uppdrag till Statskontoret avseende uppföljningen av kostnadsutjämnningen i systemet för kommunalekonomisk utjämnning*, regeringsbeslut Fi2014/2297 (delvis), 2014-06-19.

<sup>3</sup> *Delmodellen för förskola, fritidshem och annan pedagogisk verksamhet – förslag till uppdateringar* (2015:5), Statskontoret, 2015

## **1.3 Genomförande av uppdraget**

### **1.3.1 Utgångspunkt, bedömningskriterier och metod**

Statskontoret ska undersöka om distrikt är en lämplig indelningsgrund i delmodellen för att nå en utjämning som stämmer överens med syftet för delmodellen, det vill säga att kompensera kommuner för de merkostnader som kan följa av att det i kommunen finns stadsdelar med en hög koncentration av barn och ungdomar med utländsk bakgrund.

Grundläggande för delmodellerna i kostnadsutjämningen är bland annat att de ska vara utformade så att de har så hög precision som möjligt i förhållande till de kostnader som modellen ska kompensera för. För att delmodellen ska ge ett förutsägbart utfall behöver indelningsgrunden vara stabil över tid. Vidare bör dataförsörjningen vara tryggad, det vill säga att det bör finnas tillgång till ett statistikunderlag av god kvalitet som uppdateras regelbundet. Dessutom bör beräkningarna i delmodellen vara så enkla som möjligt, eftersom transparens bidrar till modellens legitimitet.

Statskontoret kommer att använda dessa principer för att pröva om distrikt är en lämplig indelningsgrund. I våra analyser kommer vi att jämföra distrikt med andra möjliga indelningsgrunder.

Vårt arbete baseras också på de rapporter och undersökningar som vi tagit del av, framför allt från Skolverket. Vi har vidare intervjuat representanter för Skolverket och Sveriges Kommuner och Landsting (SKL).

Staffan Brantingson (projektledare) och Charlotta Edholm har tagit fram denna rapport.

### **1.3.2 Kvalitetssäkring**

Ett rapportutkast har diskuterats med såväl en intern som en extern referensgrupp. I den interna referensgruppen har Eero Carroll, Viveka Karlestrand och Anders Widholm ingått. Den externa referensgruppen har bestått av Anders Folkesson på SKL och Anna Österlund på Skolverket.

Finansdepartementet har vid några tillfällen informerats om hur arbetet fortskridit.

### **1.3.3 Datamaterial**

Vi använder kommunvisa befolkningsuppgifter för åren 2012 till 2014 från Statistiska centralbyrån (SCB). Uppgifterna hämtas från registret över totalbefolkningen (RTB). Vi har kommunvisa uppgifter om antal invånare samt antal barn och ungdomar med utländsk bakgrund. Dessutom har vi uppgifter om totalt antal församlingar per 1 januari 2010, antal distrikt respektive valdistrikt inom varje kommun. För dessa områden har vi också uppgift om hur

många av dem som har en högre andel barn och ungdomar med utländsk bakgrund än riksgenomsnittet. För de sistnämnda områdena, det vill säga för de områden som har en andel högre än riksgenomsnittet respektive år, har vi uppgifter om antal invånare samt antal barn och ungdomar med utländsk bakgrund.

## **1.4 Rapportens innehåll**

I kapitel 2 beskriver vi kortfattat vilka krav som skollagen ställer på kommunerna när det gäller barn och ungdomar med utländsk bakgrund samt hur kostnadsutjämnningen i det kommunalekonomiska utjämningsystemet fungerar. Vi redogör också för hur delmodellen för barn och ungdomar med utländsk bakgrund är utformad och bakgrunden till att delmodellen infördes i kostnadsutjämnningen.

Vi beskriver olika indelningsgrunder och diskuterar för- och nackdelar med dessa i kapitel 3.

I kapitel 4 använder vi vårt befolkningsstatistiska underlag och jämför distrikt med andra möjliga indelningsgrunder.

Statskontorets samlade bedömningar och förslag till indelningsgrund finns i kapitel 5. Här redovisar vi även vad det ekonomiska utfallet blir med Statskontorets förslag.

Regeringsuppdraget till Statskontoret återges i bilaga 1. De författningsförändringar som följer av vårt förslag framgår av bilaga 2. Information om SKL:s kommungruppsindelning från 2011, som används i denna rapport, finns i bilaga 3. Där framgår vilka enskilda kommuner som ingår i de olika kommungrupperna. I bilaga 4 redovisar vi det ekonomiska utfallet per kommun med tre olika indelningsgrunder (distrikt, församling och kommun) utjämningsåret 2016.



## **2 Delmodellen för barn och ungdomar med utländsk bakgrund**

Delmodellen barn och ungdomar med utländsk bakgrund tillkom 2000.<sup>4</sup> Genom delmodellen kompenseras kommuner där det finns relativt många barn och ungdomar med utländsk bakgrund som kan förväntas ha ett större behov av stöd i förskolan och skolan.

Vi inleder detta kapitel med att beskriva vilka krav som enligt skollagen kan ställas på kommunerna när det gäller barn och elever med utländsk bakgrund. Därmed ger vi en orientering om vad för slags stöd som dessa barn och ungdomar kan behöva och som ligger till grund för de merkostnader som ska kompenseras genom denna delmodell. Därefter beskriver vi delmodellens konstruktion, inklusive de förändringar som skett vad gäller indelningsgrund.

### **2.1 Kommunerna har generella skyldigheter att erbjuda stöd i skola och förskola**

#### **2.1.1 Få specifika krav i skollagen**

Det finns få specifika krav i skollagen som rör barn och elever med utländsk bakgrund. Kraven på stöd till barn och elever utgår i stället som huvudregel från vilka behov barn eller elever har, oavsett orsaken till detta behov. De inledande bestämmelserna i skollagen anger att alla barn och elever i skolväsendet ska erbjudas utbildning som tar hänsyn till barns och elevers olika behov. Detta innebär att barnen och eleverna ska ges stöd och stimulans så att de utvecklas så långt som möjligt. Det ska vara en strävan att utjämna skillnader i barnens och elevernas förutsättningar att tillgodogöra sig utbildningen. Utbildningen ska vara likvärdig oavsett var i landet den erbjuds.<sup>5</sup> Elever i skolan som riskerar att inte nå kunskapskraven har enligt skollagen rätt till olika former av stöd.<sup>6</sup> Barn i förskolan har också rätt till stöd med hänsyn till sina behov och förutsättningar.<sup>7</sup> Det gäller således för alla barn och elever. Elever med utländsk bakgrund uppnår dock generellt sämre resultat i skolan än elever med svensk bakgrund och kan således förväntas vara i större behov av stöd.<sup>8</sup>

---

<sup>4</sup> Prop. 1998/99:89, bet. 1998/99:FiU25, rskr. 1998/99:253.

<sup>5</sup> 1 kap. 4 § och 9 § skollagen (2010:800).

<sup>6</sup> 3 kap. 5a–12 §§ skollagen (2010:800).

<sup>7</sup> *Läroplan för förskolan Lpfö 98, reviderad 2010*, s. 5.

<sup>8</sup> Se t.ex. Skolverket (2013) *Skolverkets lägesbedömning 2013*, s. 31.

Därutöver finns specifika stödinsatser för barn och elever som har ett annat modersmål än svenska. Undervisning i svenska som andraspråk ska, om det behövs, anordnas för elever som har ett annat språk än svenska som modersmål.<sup>9</sup> De elever som behöver ska också få studiehhandledning på sitt modersmål.<sup>10</sup> Elever med annat modersmål än svenska har under vissa förutsättningar också rätt till modersmålsundervisning.<sup>11</sup> Förskolan och förskoleklassen ska medverka till att barn med annat modersmål än svenska får möjlighet att utveckla både det svenska språket och sitt modersmål.<sup>12</sup>

### **2.1.2 Skollagen skärps 2016**

Från och med 2016 kommer skolhuvudmännens skyldigheter för nyanlända elever att förtydligas i skollagen. En elev räknas som nyanländ om vederbörande har vistats mindre än fyra år i Sverige. Barnet ska dessutom ha påbörjat sin skolgång senare än normalt, det vill säga efter höstterminens start det år barnet fyllt sju år. Skolans rektor ansvarar för att göra en bedömning av den nyanlända elevens kunskaper innan eleven placeras i en årskurs och undervisningsgrupp.<sup>13</sup> Kommunen ska också erbjuda nyanlända ungdomar språkintröduktion, om de inte är behöriga att söka till ett nationellt program i gymnasieskolan. Språkintröduktion är ett intröduktionsprogram som syftar till att ge nyanlända ungdomar en utbildning med tyngdpunkt i det svenska språket, vilken gör det möjligt för dem att gå vidare i gymnasieskolan eller till annan utbildning.<sup>14</sup>

### **2.1.3 Både generella och riktade statsbidrag**

Specifikt stöd till barn och elever med utländsk bakgrund handlar således främst om undervisning på svenska som andraspråk, modersmålsundervisning och stöd i form av studiehhandledning på modersmålet. Exempel på insatser för nyanlända elever som kan ge merkostnader för kommunerna kan vara: rekrytering av lärare med rätt kompetens, kompetensutvecklingsinsatser, nya skollokaler för att ta emot nyanlända elever, uppbyggnad av en organisation för mottagning och kartläggning av nyanländas skolbakgrund och hälsa.

Kommunerna får via Migrationsverket statsbidrag som bland annat ska kompensera för kostnader för skolgång för barn till asylsökande. Ansvaret övergår från staten till kommunen när barnet eller ungdomen blir folkbokförd i en

---

<sup>9</sup> 5 kap. 14 § skolförordningen (2011:185) och 4 kap. 11 § gymnasieförordningen (2010:2039).

<sup>10</sup> 5 kap. 4 § skolförordningen (2011:185) och 9 kap. 9 § gymnasieförordningen (2010:2039).

<sup>11</sup> Se t.ex. 10 kap. 7 § skollagen (2010:800). Rätten till modersmålsundervisning regleras i flera kapitel i skollagen samt i skolförordningen (2011:185) och gymnasieförordningen (2010:2039).

<sup>12</sup> 8 kap. 10 § och 9 kap. 10 § skollagen (2010:800).

<sup>13</sup> 3 kap. 12a–12d §§ skollagen (2010:800). Bestämmelserna träder i kraft 2016-01-01.

<sup>14</sup> 17 kap. 12 och 16 §§ skollagen (2010:800).

kommun. Då betalas generella statsbidrag ut under en etableringsperiod på två år. Statsbidragen ska täcka bland annat introduktionsinsatser eller merkostnader i förskola, skola och fritidshem.<sup>15</sup> Därutöver finns särskilda bidrag för bland annat ensamkommande flyktingbarn. Kommuner är också skyldiga att ta emot barn i skolan som vistas i landet utan tillstånd. Detta finansieras också genom ett särskilt statsbidrag.

Skolverket administrerar därutöver flera riktade statsbidrag som kommunerna kan söka. Syftet är att på olika sätt bistå kommunerna i deras arbete med att utveckla verksamhet och kvalitet i framför allt grundskolan och gymnasiet. Flera av dessa statsbidrag är särskilt inriktade på att stärka stödet till de barn och elever som har svårigheter i skolan. I denna kategori återfinns ofta barn och ungdomar med utländsk bakgrund. Även om statsbidragen inte är direkt riktade till denna målgrupp, går de ofta till insatser som kommer dessa barn till del. Exempel på sådana statsbidrag är stöd till utökad undervisningstid, läxhjälp och yrkesintroduktion på gymnasiet.<sup>16</sup>

## **2.2 Kostnadsutjämnningen i utjämningsystemet**

Syftet med det kommunalekonomiska utjämningsystemet är att skapa likvärdiga ekonomiska förutsättningar för alla kommuner och landsting i landet att kunna tillhandahålla offentlig service för sina invånare oberoende av invånarnas inkomster och oberoende av opåverkbara strukturella kostnader.

### **2.2.1 Utjämnning ska ske för strukturella skillnader**

Utgjämningsystemet består av fem delar. Dessa är inkomstutjämnning, kostnadsutjämnning, strukturbidrag, införandebidrag och regleringspost (regleringsavgift eller regleringsbidrag).<sup>17</sup> Vad en kommun får netto i bidrag från (eller betalar i avgift till) utjämningsystemet som helhet avgörs när de olika delarna av systemet vägs samman. I denna rapport behandlar vi enbart kostnadsutjämnningen. I kostnadsutjämnningen utjämnas för strukturella kostnads- och behovskillnader som beror på olika förutsättningar att producera kommunal service och på olika behov av sådan service. Utjämnning ska däremot inte ske för kostnadsskillnader som beror på olikheter i servicenivå, kvalitet, avgifter eller effektivitet.

---

<sup>15</sup> Förordning om statlig ersättning för insatser för vissa utlänningar (2010:1122).

<sup>16</sup> Information hämtad 2015-05-07 från Skolverkets webb:

<http://www.skolverket.se/skolutveckling/statsbidrag>

<sup>17</sup> Det kommunala utjämningsystemet regleras i lagen om kommunalekonomisk utjämnning (SFS 2004:773) och förordningen om kommunalekonomisk utjämnning (SFS 2004:881). I Statskontorets rapport *Det kommunala utjämningsystemet – en beskrivning av systemet från 2014* (2014:2) beskrivs på ett systematiskt sätt varje del i utjämningsystemet med tyngdpunkt på de olika delmodellerna i kostnadsutjämnningen.

## 2.2.2 Tio delmodeller i kostnadsutjämningsen för kommuner

Kostnadsutjämningsen för kommuner består av tio delmodeller, varav en är delmodellen för barn och ungdomar med utländsk bakgrund. Oftast avser delmodellerna en verksamhet, som exempelvis förskoleklass och grundskola eller äldreomsorg. Vid sidan av dessa delmodeller finns det andra som utjämnar för mer generella skillnader mellan kommunerna, exempelvis när det gäller lönenivåer och bebyggelsestruktur. Delmodellen för barn och ungdomar med utländsk bakgrund kan ses som ett komplement till de delmodeller som avser verksamheter för barn och ungdomar.

I alla delmodeller beräknas en så kallad standardkostnad i kronor per invånare. Denna baseras på en eller flera strukturella faktorer (komponenter). Termen ”strukturell” används i detta sammanhang om faktorer som kommunerna inte direkt råder över, till exempel åldersstrukturen eller invånartätheten. När man tar fram standardkostnaden för en kommun, utgår man från den genomsnittliga kostnadsnivån i riket eller från en ersättning som regeringen har fastställt. Därefter beräknar man vilka tillägg eller avdrag som olika strukturella faktorer teoretiskt borde innebära för kostnaderna i en given kommun. Standardkostnaden blir då en teoretiskt beräknad kostnad som en given kommun med genomsnittlig kostnads-, avgifts-, effektivitets- och servicenivå bör ha, när hänsyn tas till olika strukturella förhållanden.

All omfördelning i kostnadsutjämningsen sker mellan kommuner och den ena kommunens bidrag motsvaras av en annan kommuns avgift. Om kommunens standardkostnad överstiger den genomsnittliga vägd standardkostnaden i riket, bedöms kommunen ha en ogynnsam kostnadsstruktur och får då ett bidrag i delmodellen. Vid det omvända förhållandet får kommunen betala en avgift.

## 2.3 Delmodellens utformning

### 2.3.1 Bakgrund till delmodellen

När förslaget från Kommunala utjämningsutredningen remissbehandlades under 1998, pekade flera kommuner på ett behov av att inom kostnadsutjämningsen kompensera för de merkostnader som uppstår i förskola och skola för extra stöd till barn och ungdomar med utländsk bakgrund.<sup>18</sup> Utredningen hade inte lämnat något förslag på denna punkt, men i den proposition som lades i mars 1999 hörsammade regeringen remissinsatserna.<sup>19</sup> Regeringen konstaterade att det i delmodellerna för grundskolan samt för individ- och familjeomsorgen redan ingick sådana faktorer. I delmodellen för förskoleklass och grundskolan finns en compensation för modersmålsundervisning. För övriga skolverksamheter saknades den däremot och regeringen ansåg därför att det

---

<sup>18</sup> *Kostnadsutjämningsen för kommuner och landsting*, SOU 1998:151.

<sup>19</sup> *Förändringar i utjämningsystemet för kommuner och landsting*, prop. 1998/99:89.

var befogat att införa en särskild delmodell för stöd till kommuner med en hög andel barn och ungdomar i åldern 0–19 år med utländsk bakgrund. Den aktuella komponenten i delmodellen för individ- och familjeomsorg har sedan dess tagits bort.

### **2.3.2 Delmodellens definition av utländsk bakgrund**

I delmodellen får kommuner ett tillägg om de har församlingar med en andel barn och ungdomar med utländsk bakgrund som är högre än riksgenomsnittet. Riksgenomsnittet var 6,3 procent 2014. Med utländsk bakgrund menas barn och ungdomar i åldern 0–19 år som antingen själva är födda utanför Norden eller EU eller som har minst en förälder som är född utanför Norden eller EU.<sup>20</sup> SCB använder sedan 2003 en snävare definition. Enligt denna ska en person vara antingen utrikes född, eller inrikes född med två utrikes födda föräldrar för att räknas. Även den geografiska avgränsningen av vad som avses med ”utländsk” skiljer sig således mellan definitionerna.<sup>21</sup>

Av alla barn och ungdomar med utländsk bakgrund, enligt den definition som används i delmodellen, var 72 procent födda i Sverige 2014.<sup>22</sup> Det är enbart folkbokförda barn och ungdomar med utländsk bakgrund som ingår i beräkningsunderlaget.

### **2.3.3 Standardkostnaden beräknas i två steg**

Uppgifterna som används i delmodellen baseras på befolkningen 31 december 2009 och församlingsindelningen 1 januari 2010. Både indelningsgrund och befolkningsuppgifter ligger tills vidare fast och ändras inte från år till år, eftersom antalet församlingar minskar för varje år.

---

<sup>20</sup> Med EU avses de länder som var medlemmar i unionen år 2003, före utvidgningen.

<sup>21</sup> *Personer med utländsk bakgrund - riktlinjer för redovisning i statistiken*, MIS 2002:3, SCB.

<sup>22</sup> Av totalt 616 905 personer med utländsk bakgrund 0–19 enligt den definition som används i delmodellen var 441 417 personer födda i Sverige år 2014. Enligt uppgift per mejl från SCB 2015-06-01.

Standardkostnaden beräknas i två steg.

Steg 1 Utgångspunkten är de församlingar där andelen barn och ungdomar med utländsk bakgrund är högre än riksgenomsnittet. Beräkningen baseras på uppgifter som avser 31/12 2009. Först divideras antalet barn och ungdomar med utländsk bakgrund med totala antalet invånare i samma församlingar. Därefter beräknas ett kompensationsunderlag per kommun som är andelen barn och ungdomar med utländsk bakgrund i dessa församlingar minus den genomsnittliga andelen i riket.

Steg 2 Standardkostnaden = (Kompensationsunderlaget \* 75 kr. \* folkmängd 31/12 2009 i de församlingar som är berättigade till ersättning) / befolkningen i kommunen som helhet 31/12 två år innan utjämningsåret.

Standardkostnad blir 0 kr per invånare för kommuner som inte har någon församling där andelen barn och ungdomar med utländsk bakgrund är högre än riksgenomsnittet.

Standardkostnaden räknas inte upp till utjämningsårets kostnadsnivå. Delmodellen har haft samma konstruktion sedan den infördes 2000, men indelningsgrunden var kommun fram till och med 2013. Då baserades beräkningarna på befolkningen i hela kommunen.

#### **2.3.4 557 miljoner kronor omfördelades 2015**

Delmodellen omfördelade 557 miljoner kronor utjämningsåret 2015. Det var 31 kommuner som fick bidrag. Övriga 259 kommuner fick betala en avgift. Av de kommuner som fick bidrag var flertalet storstäder, förortskommuner till storstäder och större städer.

Församling infördes 2014 som ny bas för beräkningarna efter förslag från utredningen Utjämningskommittén.<sup>23</sup> Syftet var att man i delmodellen i större utsträckning skulle ta hänsyn till att kommuner kan ha enstaka kommundelar med hög andel barn och ungdomar med utländsk bakgrund, även om andelen i kommunen som helhet är lägre än riksgenomsnittet. De flesta remissinstanserna tillstyrkte Utjämningskommittén.08:s förslag.

Delmodellen omfördelade 507 miljoner kronor utjämningsåret 2013 när kommun var indelningsgrund. Antalet bidragsmottagande kommuner var 23 och antal avgiftsbetalande kommuner 267.

Det var således åtta fler kommuner som fick bidrag med församling som indelningsgrund än med kommun. Även med kommun som indelningsgrund

---

<sup>23</sup> SOU 2011:39 s. 168

var det framför allt storstäder, förortskommuner till storstäder och större städer som fick bidrag. Omkring hälften av de kommuner som gick från att vara avgiftsbetalare till bidragsmottagare var större städer. I övriga kommungrupper var det enbart marginella förändringar.

### **2.3.5 Ökad spridning av barn och ungdomar med utländsk bakgrund bland kommunerna**

Den geografiska koncentrationen av barn och ungdomar med utländsk bakgrund minskar i Sverige. Den genomsnittliga andelen i riket var 6,3 procent 2014. Samma år var det drygt 45 kommuner som hade en högre andel än riksgenomsnittet. Av samtliga barn och ungdomar med utländsk bakgrund bodde 63 procent i någon av dessa kommuner. Fem år tidigare, när utredningen Utjämningskommittén<sup>08</sup> undersökte saken 2009, handlade det om drygt 40 kommuner där 67 procent av den aktuella barn- och ungdomsgruppen bodde.<sup>24</sup> Det rörde sig främst om storstäder och förortskommuner till dessa, men också i viss mån större städer. Då var riksgenomsnittet 5,3 procent. Två år innan delmodellen infördes 2000 var det nästan 70 procent av samtliga barn och ungdomar med utländsk bakgrund som bodde i en kommun där andelen var högre än riksgenomsnittet, som då var 3,5 procent.

---

<sup>24</sup> SOU 2011:39 s. 167f.



## 3 Möjliga indelningsgrunder

Statskontoret har i uppdrag att undersöka om beräkningarna i delmodellen för barn och ungdomar med utländsk bakgrund i kostnadsutjämnningen ska baseras på distrikt.

Vi kommer att jämföra distrikt med några andra möjliga indelningsgrunder. Dessa är:

- församling
- kommun
- valdistrikt

Församlingsindelningen från 2010 används i delmodellen i dag. Fram till och med 2013 var det i stället kommun som låg till grund för beräkningarna. Kommun är också normalt indelningsgrund i kostnadsutjämnningen, eftersom utjämnningen sker mellan kommuner. Valdistrikt är den mest finfördelade indelningen i små områden som är någorlunda homogena med avseende på antal invånare i olika kommuner. Det finns ingen officiell indelning som fullt ut motsvarar stadsdelar.

I detta kapitel gör vi en kort genomgång av dessa indelningsgrunder. Utifrån detta kan vi sedan föra en första diskussion om hur väl distrikt, i jämförelse med de övriga indelningsgrunderna, svarar mot de kriterier som vi ställde upp inledningsvis: god precision, god dataförsörjning och enkelhet. I nästa kapitel går vi vidare med en statistisk analys av distrikt som indelningsgrund.

### 3.1 Beskrivning av olika indelningsgrunder

#### 3.1.1 Distrikt

*Distrikt* är en ny geografisk indelning som införs i folkbokföringen den 1 januari 2016. Den nya distriktsindelningen bygger på församlingsindelningen per den 31 december 1999. Denna indelning har bevarats av kulturella och historiska skäl. Distriktsindelningen följer med något undantag dagens kommun- och fastighetsgränser. När den är införd, kommer folkbokföringen att ske per kommun och inte som i dag per församling. Varje person kommer även att ha uppgift om distrikttillhörighet i folkbokföringsdatabasen, bland annat för statistikändamål.

Den nya distriktsindelningen är stabil och ska inte förändras över tid. Befolkningen vid olika år kommer därmed att kunna kopplas till respektive distrikt. Detta innebär att det blir möjligt att ta hänsyn till befolkningsomflyttningar

mellan och inom kommunerna. Antalet distrikt i riket är 2 579. I enskilda kommuner varierar antalet från 1 till 37, med två undantag. Det är Gotland med 92 distrikt och Falköping med 46 distrikt. Medianen är 6 distrikt. Tjugofyra kommuner har endast ett distrikt. En tredjedel av dessa är förortskommuner till storstäder. Sextioåtta kommuner har fler än 11 distrikt. Tjugofyra av dessa kommuner är större städer. Femton är kommuner i tätbefolkade region. I övrigt förekommer kommuner med många distrikt i nästan alla kommungrupper.

Det finns inget starkt samband mellan invånarantal och antal distrikt.

### **3.1.2 Kommun**

*Kommun* är ett territoriellt avgränsat område och en administrativ enhet för lokalt självstyre. Sverige har i dag 290 kommuner, som skiljer sig mycket både i yta och folkmängd. Bjurholm har den lägsta folkmängden med 2 451 invånare 2014 och Stockholm den högsta med 911 989 invånare. Medianen är 15 325 invånare.

### **3.1.3 Församling**

*Församling* är Svenska kyrkans indelning. Den används i dagens folkbokföring. En kommun består av en eller flera församlingar. Svenska kyrkan tog över ansvaret för församlingsindelningen 2000. Sedan dess har Svenska kyrkan minskat antalet församlingar genom sammanslagningar. I delmodellen används för närvarande församlingsindelningen per den 1 januari 2010 som indelningsgrund. Församlingsindelningen är inte stabil. Det går därför inte att uppdatera befolkningsuppgifterna, utan dessa avser befolkningen den 31 december 2009. Antalet församlingar i riket uppgick 2010 till nästan 1 472. Inom kommunerna varierar antalet från 1 till 42 med en median om 4.

Den 31 december 2014 hade antalet församlingar minskat ytterligare till 1372.

### **3.1.4 Valdistrikt**

*Valdistrikt* är ett geografiskt område som utgår från antalet röstberättigade invånare som bor omkring en vallokal. Varje kommun är indelad i valdistrikt. Denna indelning revideras i samband med allmänna val vart fjärde år, men befolkningsuppgifterna uppdateras varje år. Det finns ingen absolut nedre eller över gräns för storleken på ett valdistrikt, men de brukar utgöras av mellan 1 000 och 2 000 röstberättigade personer. Totalt i hela landet fanns det nästan 5 868 valdistrikt vid senaste valet. Medianen är 10 valdistrikt. I två kommuner finns det bara ett valdistrikt medan en kommun hade 538 valdistrikt vid valet 2014.

Valdistrikt kan aggregeras till kommun. Gränserna för valdistrikten kan stämma överens med distrikt, men behöver inte göra det. Till exempel kan ett

valdistrikt omfatta flera distrikt. I de flesta kommunerna (215 år 2014) är antalet valdistrikt fler än antalet distrikt. Femtiofem kommuner har fler distrikt än valdistrikt. I resterande 20 kommuner är antalet valdistrikt det samma som antalet distrikt.

### **3.2 För- och nackdelar med olika indelningsgrunder**

Syftet med delmodellen är att kompensera kommuner som har stadsdelar med en hög koncentration av barn och ungdomar med utländsk bakgrund. Därför är det lämpligt att använda en finare indelningsgrund än kommun. Detta var också bakgrunden till att regeringen införde församling, utifrån Utjämningskommittén.08:s förslag. För att indelningsgrunden skulle bli stabil över tid låstes befolkningsuppgifterna till den 31 december 2009.

Den nya distriktsindelningen är en officiell indelning som kommer att finnas i folkbokföringsregistret. Det är en indelning som till skillnad från församling är stabil över tid. Detta innebär att uppdaterade befolkningsuppgifter kan användas i beräkningarna. Därmed tar man hänsyn till befolkningsförändringar både mellan och inom kommunerna. Vidare innebär distriktsindelningen en finare indelning. Medianen för antal distrikt per kommun är 6 jämfört med 4 för församlingsindelningen per den 1 januari 2010.

Valdistrikt innebär i de flesta kommuner en ännu finare indelning än både distrikt och församling. Medianen för antalet valdistrikt per kommun är 10. Valdistrikt är dock ingen stabil indelningsgrund, eftersom den kan ändras vart fjärde år i samband med allmänna val.

Statskontoret kan mot bakgrund av ovanstående teoretiska utgångspunkter konstatera att distrikt är en bättre indelningsgrund i delmodellen än den församlingsindelning som används i dag.

Det finns dock anledning att analysera om distrikt är en konsistent indelningsgrund i förhållande till syftet med delmodellen, det vill säga om distrikt på ett godtagbart sätt fångar stadsdelar med en hög koncentration av barn och ungdomar med utländsk bakgrund. Om det skulle visa sig att distrikt inte är en lämplig indelningsgrund kan regeringen behöva överväga andra indelningsgrunder, exempelvis en återgång till kommun. Distrikt som indelningsgrund medför även något mer komplicerade beräkningar jämfört med kommun, vilket också är en aspekt som kommer att vägas in i bedömningen.



## 4 Analys av distrikt som indelningsgrund

Syftet med kapitlet är att utvärdera distrikt som indelningsgrund i delmodellen barn och ungdomar med utländsk bakgrund i kostnadsutjämnningen. Det gör vi genom att jämföra distrikt med andra indelningsgrunder med avseende på hur nivåer och spridning av andel barn och ungdomar med utländsk bakgrund förändras när vi varierar indelningsgrunden.

### 4.1.1 Jämförelse av distrikt och andra indelningsgrunder

Vi jämför distrikt med valdistrikt, som i de flesta fall är en finare indelningsgrund. Vi jämför också med kommun, som oftast är en grövre indelningsgrund än distrikt. Både valdistrikt och distrikt kan aggregeras till kommun.

För att få en överblick delar vi i ett första steg in kommunerna i olika grupper utifrån vilken nivå på indelningsgrunderna som de har minst ett område där andelen barn och ungdomar med utländsk bakgrund är högre riksgenomsnittet.

I ett andra steg jämför vi distrikt med valdistrikt. Den finare indelningsgrunden valdistrikt antar vi vara en tillräckligt bra approximation för stadsdelar. Genom denna analys kan vi värdera vilken precision som distrikt har när det gäller att fånga stadsdelar med en hög andel barn och ungdomar med utländsk bakgrund.

I ett tredje steg jämför vi distrikt med kommun. Genom att jämföra distrikt med den grövre indelningsgrunden kommun kan vi undersöka i vilken utsträckning som distrikt är en konsistent indelningsgrund.

Eftersom vi i föregående kapitel konstaterat att det inte är aktuellt för Statskontoret att föreslå att den nuvarande indelningsgrunden (församling) behålls, så tar vi inte med församling i analysen. Det är heller inte aktuellt för Statskontoret att föreslå valdistrikt, utan valdistrikt används i detta kapitel enbart som en teoretisk jämförelse.

Befolkningsuppgifterna i detta kapitel avser 2014.

### 4.2 Kommunerna fördelas över olika indelningsgrunder

För att kunna jämföra indelningsgrunderna delar vi in kommunerna i olika grupper utifrån vilka indelningsgrunder som de har (eller inte har) en andel barn och ungdomar med utländsk bakgrund över riksgenomsnittet. Innan vi

gör detta behöver vi påminna oss om hur beräkningarna i delmodellen fungerar, eftersom vi i analysen kommer att använda begreppet standardkostnad.

Om kommun används som indelningsgrund, innebär det att beräkningen av standardkostnaden baseras på befolkningen i hela kommunen. Om distrikt (eller valdistrikt) används, grundar sig beräkningarna enbart på befolkningen i de distrikt (valdistrikt) där andelen barn och ungdomar med utländsk bakgrund överstiger riksgenomsnittet. Antag att vi har en kommun där det i tre av tio distrikt finns förhållandevis många barn och ungdomar med utländsk bakgrund jämfört med riket som helhet. Med distrikt som indelningsgrund skulle kommunens andel barn och ungdomar med utländsk bakgrund i detta fall bygga på befolkningen i dessa tre distrikt. Det räcker med att kommunen har ett distrikt med en andel över riksgenomsnittet.

En kommun som med en given indelningsgrund får en andel barn och ungdomar med utländsk bakgrund som överstiger riksgenomsnittet får också en beräknad standardkostnad som överstiger noll. Men en standardkostnad över noll innebär dock inte per automatik att kommunen får ett bidrag. För att få ett bidrag måste kommunens standardkostnad vara högre än den genomsnittliga standardkostnaden i riket.<sup>25</sup> Vi återkommer till utfallsförändringar i kapitel 5.

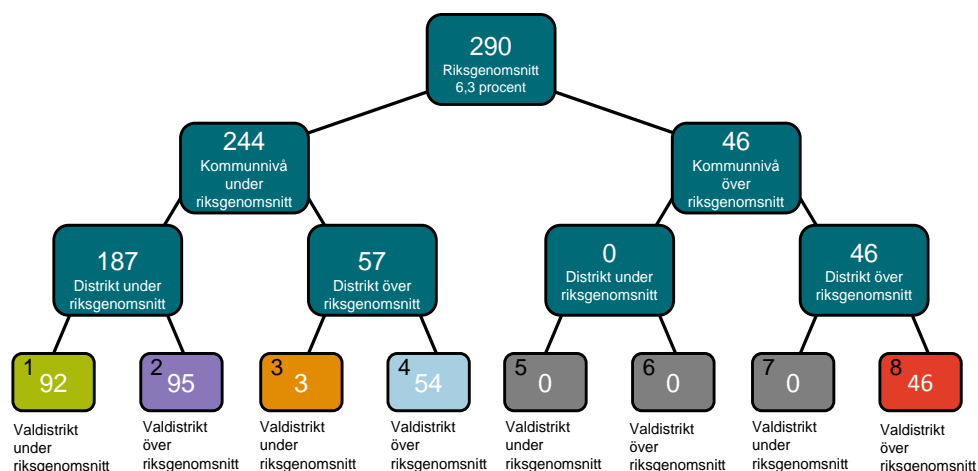
#### **4.2.1 Antal kommuner som får en andel över riksgenomsnittet med olika indelningsgrunder**

Vi delar alltså in kommunerna i grupper med avseende på vilka nivåer i vår indelningshierarki (med vilken indelningsgrund) som ger dem en högre andel än riksgenomsnittet av barn och ungdomar med utländsk bakgrund. Detta åskådliggör vi i figur 4.1. Sammantaget fördelar sig Sveriges 290 kommuner på fem av åtta möjliga grupper.

---

<sup>25</sup> I kapitel 2 beskriver vi mer utförligt hur standardkostnaden beräknas i delmodellen med den nuvarande indelningsgrunden (församling).

Figur 4.1 Sveriges kommuner fördelade efter indelningsgrunder 2014



Källa: SCB (registret över totalbefolkningen, RTB) och egna bearbetningar.

Kommunerna i de fyra första grupperna (1–4) längst ned i figur 4.1 har en andel barn och ungdomar med utländsk bakgrund som på kommunnivå inte överstiger riksgenomsnittet. I den första gruppen ingår kommuner som oberoende av indelningsgrund inte får en andel över riksgenomsnittet. Dessa kommuner har således varken några distrikt eller valdistrikt med förhållandevis många barn och ungdomar med utländsk bakgrund. Den andra och tredje gruppen omfattar kommuner som endast har valdistrikt respektive distrikt med en andel över riksgenomsnittet. Den fjärde gruppen är kommuner som både har distrikt och valdistrikt med en andel över riksgenomsnittet.

De fyra följande grupperna (5–8) längst ner i figur 4.1 har alla andelar som på kommunnivå ligger över riksgenomsnittet. Det förekommer inga kommuner i grupperna fem till sju. Den åttonde och sista gruppen är kommuner som oavsett indelningsgrund har en andel över riksgenomsnittet.

#### 4.2.2 103 kommuner har distrikt med andelar över riksgenomsnittet

När man ska studera skillnader mellan kommuner på en övergripande nivå, använder man ofta SKL:s kommungruppsindelning. I föregående avsnitt sorterade vi kommunerna i grupper utifrån olika indelningsgrunder. Kommunerna fördelade sig i fem grupper (figur 4.1). I tabell 4.1 visar vi hur denna fördelning förhåller sig till SKL:s kommungruppsindelning.

**Tabell 4.1** Antal kommuner som har en högre andel barn och ungdomar med utländsk bakgrund än riksgenomsnittet med olika indelningsgrunder efter kommungrupp. År 2014.

Kommungrupp	Ej över riksgenomsnitt oavsett indelningsgrund (grupp 1)	Valdistrikt över riksgenomsnittet (grupp 2)	Distrikt över riksgenomsnittet (grupp 3)	Distrikt och valdistrikt över riksgenomsnittet (grupp 4)	Över riksgenomsnittet oavsett indelningsgrund (grupp 8)
Storstäder					3
Förortskommuner till storstäderna	6	14	2	4	12
Större städer		7		12	12
Förortskommuner till större städer	11	7	1		3
Pendlingskommuner	22	13		13	3
Turism- och besöksnäringskommuner	11	6		3	
Varuproducerande kommuner	12	19		15	8
Glesbygdskommuner	14	6			
Kommuner i tätbefolkad region	7	18		5	5
Kommuner i glesbefolkad region	9	5		2	
<b>Totalt</b>	<b>92</b>	<b>95</b>	<b>3</b>	<b>54</b>	<b>46</b>

Källa: SCB (registret över totalbefolkningen, RTB) och egna bearbetningar.

Vi kan konstatera att det är sammantaget är 103 kommuner (grupp 3, 4 och 8) som har minst ett distrikt med en andel barn och ungdomar med utländsk bakgrund som överstiger riksgenomsnittet. Dessa kommuner skulle således få en beräknad standardkostnad som överstiger noll kronor med distrikt som indelningsgrund.

Lite drygt hälften, eller 54 av de 103 kommunerna, finns i grupp 4. Kommunerna i denna grupp har både distrikt och valdistrikt med andelar överstigande riksgenomsnittet. Många av kommunerna i denna grupp är större städer, pendlingskommuner eller varuproducerande kommuner.

En annan stor grupp är grupp 8 med 46 kommuner som genomgående får en högre andel. Dessa kommuner har en andel barn och ungdomar med utländsk bakgrund som överstiger riksgenomsnittet på kommun-, distrikts- och valdistriktsnivå. Det betyder att de kommuner som har en andel över riksgenomsnittet med kommun som indelningsgrund även har det med distrikt. Denna grupp omfattar 16 procent av samtliga kommuner. I denna grupp finns alla storstäder och relativt många förortskommuner till storstäder. Gruppen omfattar även förhållandevis många större städer.

Tre kommuner (grupp 3) av nämnda 103 kommuner har enbart distrikt och inga valdistrikt där andelen överstiger riksgenomsnittet. Dessa kommuner är antingen förortskommuner till storstäder eller större städer.

### **4.2.3 92 kommuner når inte andelar över riksgenomsnittet oavsett indelningsgrund**

Det är 92 kommuner (grupp 1) som oberoende av indelningsgrund inte når en högre andel än riksgenomsnittet (tabell 4.1). Dessa kommuner har inte ens ett distrikt eller ett valdistrikt där andelen överstiger riksgenomsnittet. Av alla 290 kommuner hamnar 32 procent i denna grupp. Nästan 40 procent av de 92 kommunerna är pendlingskommuner eller glesbygdskommuner. Dessa kommuner med låga andelar barn och ungdomar med utländsk bakgrund får en standardkostnad som är noll oavsett indelningsgrund och kommer därmed att få betala en avgift.

### **4.2.4 95 kommuner har enbart valdistrikt över riksgenomsnittet**

I 95 kommuner (grupp 2) finns enbart valdistrikt och inga distrikt där andelen barn och ungdomar med utländsk bakgrund överstiger riksgenomsnittet (tabell 4.1). I 47 av dessa kommuner handlar det om ett enstaka valdistrikt med en högre andel. Dessa kommuner finns utspridda i nästan alla kommungrupper, med de högsta antalen i kommungrupperna varuproducerande kommuner och kommuner i tätbefolkad region. Resultaten indikerar att dessa kommuner har områden (valdistrikt) med en högre andel barn och ungdomar med utländsk bakgrund, men dessa områden ger inte utslag om distrikt används som indelningsgrund. Även dessa kommuner skulle få en standardkostnad som är noll kronor.

Sammanfattningsvis skulle 103 kommuner få en standardkostnad över noll kronor, om distrikt används som indelningsgrund. Samtliga kommuner som får en standardkostnad över noll med kommun som indelningsgrund skulle även få det med distrikt. Resterande 187 kommuner har inte något distrikt där andelen barn och ungdomar med utländsk bakgrund överstiger riksgenomsnittet, vilket ger dessa kommuner en standardkostnad som är noll kronor.

I nästa steg går vi vidare och jämför spridningen mellan distrikt och valdistrikt inom kommungrupperna (enligt SKL:s indelning) när det gäller variationen i andelen barn och ungdomar med utländsk bakgrund.

## **4.3 Distrikt jämfört med valdistrikt**

I detta avsnitt jämför vi distrikt med valdistrikt. Valdistrikt är små områden som är någorlunda homogena befolkningsmässigt i olika kommuner. Valdistrikt innebär oftast en finare indelning än distrikt i en kommun. De kan dock vara olika stora till ytan. I vissa kommuner kan antalet valdistrikt vara fler än antalet distrikt. Trots detta antas valdistrikt vara en relativt bra approximation på stadsdelar. Vi förväntar oss därför att det inom en kommungrupp inte bör vara alltför stora skillnader mellan andelstalen för distrikt jämfört med valdistrikt. Om så är fallet, kan vi dra slutsatsen att distrikt har en relativt

god precision när det gäller att fånga upp områden med hög koncentration av barn och ungdomar med utländsk bakgrund.

### 4.3.1 Förhållandevis små skillnader inom kommungrupperna

I tabell 4.2 redovisar vi andelen barn och ungdomar med utländsk bakgrund efter kommungrupp med distrikt respektive valdistrikt som utgångspunkt för beräkningarna. Vi redovisar även min- och maxvärden som avser enskilda kommuner i respektive kommungrupp. Andelsuppgifterna i tabellen baseras enbart på befolkningen i de distrikt respektive de valdistrikt som har en andel barn och ungdomar med utländsk bakgrund som överstiger riksgenomsnittet. Detta stämmer överens med hur delmodellen för barn och ungdomar med utländsk bakgrund i kostnadsutjämnningen är konstruerad.

**Tabell 4.2 Andel (procent) barn och ungdomar med utländsk bakgrund efter kommungrupp med distrikt respektive valdistrikt som indelningsgrund 2014. Min- och maxvärden för enskilda kommuner.**

Kommungrupp	Distrikt 2014			Valdistrikt 2014		
	Snitt	Min	Max	Snitt	Min	Max
Storstäder	15	14	16	16	16	17
Förortskommuner till storstäderna	11	-	18	13	-	19
Större städer	11	-	23	14	8	20
Förortskommuner till större städer	9	-	10	10	-	11
Pendlingskommuner	9	-	14	11	-	18
Turism- och besöksnäringss- kommuner	6	-	6	8	-	16
Varuproducerande kommuner	8	-	12	10	-	17
Glesbygdskommuner	0	-	0	9	-	14
Kommuner i tätbefolkad region	10	-	14	13	-	21
Kommuner i glesbefolkad region	7	-	8	10	-	12

Anm.: Andelstalen baseras endast på befolkningen i de distrikt och valdistrikt där andelen barn och ungdomar med utländsk bakgrund är högre än riksgenomsnittet. Det kan variera hur hög andel som invånarna i dessa distrikt och valdistrikt utgör av den totala befolkningen i kommunerna. "-" betyder att det finns kommuner i kommungruppen som inte har några distrikt eller valdistrikt med en andel barn och ungdomar med utländsk bakgrund som överstiger riksgenomsnittet. Observera vidare att det inte nödvändigtvis är samma kommuner som utgör minimum respektive maximum vid jämförelse mellan de olika indelningsgrunderna.

Källa: SCB (registret över totalbefolkningen, RTB) och egna bearbetningar.

Vi kan sammantaget konstatera att det uppstår förhållandevis små skillnader i genomsnittlig andel inom kommungrupperna när vi använder distrikt respektive valdistrikt som utgångspunkt för beräkningarna. Det uppstår i några fall lite större skillnader när det gäller maxvärdena för enskilda kommuner.

### 4.3.2 Distrikt ger godtagbar precision

Ett sätt att utvärdera precisionen med distrikt som indelningsgrund är att jämföra spridningen i andelen barn och ungdomar med utländsk bakgrund mellan kommunerna. Eftersom valdistrikt för det mesta är mindre områden än distrikt, bör kommuner som inte har distrikt med andelar över riksgenomsnittet i allmänhet inte heller ha valdistrikt med andelar över riksgenomsnittet och vice versa. I figur 4.1 och tabell 4.1 kunde vi se att det finns en grupp av kommuner (grupp 2) som endast har valdistrikt med andelar över riksgenomsnittet. Samtidigt finns det en grupp av kommuner (grupp 4) som både har distrikt och valdistrikt med förhållandevis många barn och ungdomar med utländsk bakgrund.

Vi jämför dessa grupper av kommuner i tabell 4.3 med valdistrikt som utgångspunkt för beräkningarna. Vi förväntar oss att andelen på valdistriktsnivå ska vara något högre för den grupp av kommuner som även har distrikt med en hög andel (grupp 4) jämfört med den grupp av kommuner som endast har valdistrikt med hög andel (grupp 2).

**Tabell 4.3** Spridningen i kommunernas andel barn och ungdomar med utländsk bakgrund för kommuner som endast har valdistrikt samt för kommuner som både har distrikt och valdistrikt med relativt många barn och ungdomar med utländsk bakgrund. År 2014 med valdistrikt som utgångspunkt för beräkningarna.

Grupp	Antal kommuner	Min	Kvartil 1	Median	Kvartil 3	Max
Valdistrikt över riksgenomsnittet (grupp 2)	95	6,4	7,5	8,5	11,0	16,2
Distrikt och valdistrikt över riksgenomsnittet (grupp 4)	54	6,4	8,4	9,8	11,6	17,7

Källa: SCB (registret över totalbefolkningen, RTB) och egna bearbetningar.

Tabell 4.3 visar att spridningen är något högre för gruppen av kommuner som även har distrikt med andelar över riksgenomsnittet (grupp 4). Vår undersökning visar vidare att hälften av kommunerna i grupp 2 enbart har ett valdistrikt med en andel som är högre än riksgenomsnittet. Bland kommunerna i grupp 4 är det cirka en fjärdedel av kommunerna som enbart har ett valdistrikt med hög andel. Det är således påtagligt fler kommuner i grupp 4 än i grupp 2 som har två eller flera valdistrikt som kan betraktas som områden med hög koncentration av barn och ungdomar med utländsk bakgrund.

Sammanfattningsvis indikerar vårt andra steg i analysen att precisionen (träffsäkerheten) är godtagbar med distrikt som indelningsgrund, jämfört med valdistrikt. Den finare indelningsgrunden valdistrikt innebär inte att den genomsnittliga andelen barn och ungdomar med utländsk bakgrund förändras särskilt mycket inom olika kommungrupper.

I nästa steg jämför vi distrikt med kommun. Betydligt fler kommuner får andelar över riksgenomsnittet med distrikt som indelningsgrund, jämfört med kommun. Det såg vi i avsnitt 4.1. Därför förväntar vi oss en större spridning när vi jämför dessa indelningsgrunder i nästa kapitel.

## 4.4 Distrikt jämfört med kommun

I detta avsnitt studerar vi hur spridningen av andelarna av barn och ungdomar med utländsk bakgrund förändras när vi går från distrikt till kommun. I tabell 4.4 redovisar vi andelen barn och ungdomar med utländsk bakgrund efter kommungrupp med kommun respektive distrikt som utgångspunkt för beräkningarna. Vi redovisar även min- och maxvärden som avser enskilda kommuner i respektive kommungrupp. Andelsuppgifterna med kommun som grund för beräkningarna grundar sig på hela befolkningen i kommunerna. Andelsuppgifterna med distrikt som grund för beräkningarna bygger däremot enbart på befolkningen i de distrikt som har relativt många barn och ungdomar med utländsk bakgrund. Detta beräkningsförfarande stämmer överens med hur den nuvarande delmodellen för barn och ungdomar med utländsk bakgrund i kostnadsutjämnningen är utformad.

**Tabell 4.4 Andel (procent) barn och ungdomar med utländsk bakgrund efter kommungrupp med kommun respektive distrikt som indelningsgrund 2014. Min- och maxvärden för enskilda kommuner.**

Kommungrupp	Kommun 2014			Distrikt 2014		
	Snitt	Min	Max	Snitt	Min	Max
Storstäder	9	8	13	15	14	16
Förortskommuner till storstäderna	7	2	17	11	-	18
Större städer	6	3	14	11	-	23
Förortskommuner till större städer	4	2	9	9	-	10
Pendlingskommuner	5	2	12	9	-	14
Turism- och besöksnäring-kommuner	3	2	5	6	-	6
Varuproducerande kommuner	5	2	10	8	-	12
Glesbygdskommuner	3	2	5	-	-	0
Kommuner i tätbefolkad region	5	2	11	10	-	14
Kommuner i glesbefolkad region	3	2	4	7	-	8

Anm.: Andelstalen med kommun som indelningsgrund har beräknats genom att totala antalet barn och ungdomar med utländsk bakgrund i kommunerna har dividerats med totala antalet invånare. Andelstalen med distrikt som indelningsgrund baseras endast på invånarantalet i de distrikt där andelen barn och ungdomar med utländsk bakgrund är högre än riksgenomsnittet. Det kan variera hur hög andel som invånarna i dessa distrikt utgör av den totala befolkningen i kommunerna. "-" betyder att det finns kommuner i kommungruppen som inte har några distrikt med en andel barn och ungdomar med utländsk bakgrund som överstiger riksgenomsnittet. Observera vidare att det inte nödvändigtvis är samma kommuner som utgör minimum respektive maximum vid jämförelse mellan de olika indelningsgrunderna.

Källa: SCB (registret över totalbefolkningen, RTB) och egna bearbetningar.

#### **4.4.1 Påtagliga skillnader mellan distrikt och kommun**

Tabell 4.4 visar att det blir påtagliga skillnader i den genomsnittliga andelen barn och ungdomar med utländsk bakgrund, om beräkningarna grundar sig enbart på befolkningen i de distrikt som har andelar över riksgenomsnittet, jämfört med om beräkningarna skulle baseras på befolkningen i hela kommunen. När distrikt används som indelningsgrund, blir den genomsnittliga andelen högre i alla kommungrupper, bortsett från glesbygdskommuner. Som nämnts tidigare baseras andelarna med distrikt som grund för beräkningarna enbart på befolkningen i de distrikt som har tämligen många barn och ungdomar med utländsk bakgrund. Det medför att den genomsnittliga andelen med distrikt som indelningsgrund alltid blir högre än riksgenomsnittet.

Inom kommungruppen glesbygdskommuner finns det ingen kommun som har ett eller flera distrikt med hög koncentration av barn och ungdomar med utländsk bakgrund, det framgår av tabell 4.4.

Vidare blir det stora skillnader i den högsta andelen (maxvärdena) för en enskild kommun när vi jämför indelningsgrunderna. Kommungruppen större städer får den största skillnaden i spridning. Den största andelsdifferensen för en enskild kommun är 14 procentenheter. I denna kommun ökar andelen barn och ungdomar med utländsk bakgrund från 9 procent med kommun som bas för beräkningarna till 23 procent med distrikt som bas. Den näst största skillnaden får en kommun vars andel ökar från 5 till 16 procent. Båda dessa kommuner är större städer, och de har endast ett distrikt där andelen barn och ungdomar med utländsk bakgrund är högre än riksgenomsnittet.

#### **4.4.2 Distrikt ger konsistenta resultat jämfört med kommun**

För att studera närmare om det finns några uppenbara skevheter med att använda distrikt som indelningsgrund gör vi ytterligare en jämförelse. De kommuner som har en andel över riksgenomsnittet med kommun som indelningsgrund bör också ha en relativt hög andel med distrikt som indelningsgrund. Enligt figur 4.1 och tabell 4.1 finns det två större grupper av kommuner (grupp 4 och grupp 8) som båda har distrikt med relativt många barn och ungdomar med utländsk bakgrund. Den ena gruppen (grupp 8) har dessutom på kommunnivå en andel som överstiger riksgenomsnittet. I tabell 4.5 jämför vi dessa kommuner med distrikt som grund för beräkningarna.

**Tabell 4.5** Spridning i andel barn och ungdomar med utländsk bakgrund för kommuner som har distrikt där andelen överstiger riksgenomsnittet respektive för kommuner som har det oavsett indelningsgrund. År 2014 med distrikt som utgångspunkt för beräkningarna.

Grupp	Antal kommuner	Min	Kvartil 1	Median	Kvartil 3	Max
Distrikt och valdistrikt över riksgenomsnittet (grupp 4)	54	6,3	6,8	7,3	8,1	16,3
Över riksgenomsnittet oavsett indelningsgrund (grupp 8)	46	7,1	8,9	10,9	13,2	23,2

Källa: SCB (registret över totalbefolkningen, RTB) och egna bearbetningar.

I tabellen framgår det att de kommuner som har en andel över riksgenomsnittet på kommunnivå (grupp 8) också överlag får en högre andel på distriktsnivå. Detta indikerar att distrikt fångar områden med hög koncentration av barn och ungdomar med utländsk bakgrund även för kommuner som har en hög andel om man ser till kommunen som helhet.

## 4.5 Sammanfattning av analysen

Vi har utvärderat distrikt genom att studera hur andelen barn och ungdomar med utländsk bakgrund förändras när vi jämför med andra möjliga indelningsgrunder.

När vi jämför distrikt med den finare indelningsgrunden valdistrikt finner vi relativt små skillnader mellan grupper av kommuner, vilket indikerar att distrikt ger en godtagbar precision när det gäller att fånga stadsdelar med en högre koncentration av barn och ungdomar med utländsk bakgrund.

Vi jämför också distrikt med den grövre indelningsgrunden kommun. Våra resultat visar att distrikt inte innebär några skevheter i förhållande till kommun. Skillnaderna i spridning mellan kommunerna blir större. De 46 kommuner som skulle få en andel över riksgenomsnittet med kommun som indelningsgrund får det även med distrikt som grund för beräkningarna år 2014. När distrikt används som indelningsgrund får ytterligare 57 kommuner en andel över riksgenomsnittet.

Resultatet är förväntat, eftersom en mer finfördelad indelningsgrund betyder att andelen barn och ungdomar med en utländsk bakgrund fångas upp med en högre precision än vad som är fallet med en grövre indelningsgrund.

Den statistiska analysen visar att distrikt bör införas som indelningsgrund. Distrikt uppfyller de krav på indelningsgrund som vi ställt upp vad gäller precision, dataförsörjning och enkelhet. Precisionen har vi behandlat i detta kapitel. Av avsnitt 3.1.1 framgår att dataförsörjningen framöver är säkerställd. Graden av komplexitet i beräkningarna förändras inte med distrikt jämfört med den nuvarande indelningsgrunden församling. Jämfört med

kommun innebär distrikt något mer komplicerade beräkningar, men kravet på enkelhet får ändå anses vara uppfyllt.



## **5 Statskontorets förslag och analys av utfallsförändringar**

### **5.1 Statskontoret föreslår distrikt som indelningsgrund**

Statskontoret föreslår följande:

- Beräkningarna i delmodellen för barn och ungdomar med utländsk bakgrund i kostnadsutjämnningen ska baseras på distrikt.

Distrikt som indelningsgrund i delmodellen innebär att beräkningarna får en godtagbar precision när det gäller att utjämna mellan kommuner för de merkostnader som kan följa av att vissa kommuner har stadsdelar med en hög koncentration av barn och ungdomar med utländsk bakgrund. Därutöver visar Statskontorets analyser att distrikt är en konsistent indelningsgrund, det vill säga vi finner inga större skevheter i jämförelse med andra indelningsgrunder. Vidare är distrikt en officiell indelning som kommer att finnas i folkbokföringen. Därmed kan delmodellen årligen försörjas med uppdaterade befolkningsuppgifter på distriktsnivå. Detta till skillnad från den nuvarande indelningsgrunden församling per 1 januari 2010. Det finns därför ingen anledning att överväga att behålla denna.

Sverige har för närvarande en hög migration, som ännu inte avspeglas i de befolkningsdata från 2014 som vi använt i vår analys. Koncentrationen av barn och ungdomar med utländsk bakgrund kommer sannolikt att fortsätta att minska. Om distrikt används som indelningsgrund i delmodellen, kan fler kommuner komma ifråga för kompensation (det vill säga få en standardkostnad över noll kronor) även i de fall när det enbart handlar om ett enstaka distrikt med en relativt hög andel barn och ungdomar med utländsk bakgrund.

### **5.2 Förändringar av utfallet med Statskontorets förslag**

I de följande avsnitten visar vi vilka konsekvenser som förslaget om att införa distrikt som indelningsgrund får med avseende på följande parametrar: antalet kommuner som får bidrag, det ekonomiska utfallet för kommungrupper och för enskilda kommuner samt delmodellens omfördelning. För att undersöka om det sker någon större förändring mellan olika år kommer vi att redovisa uppgifter för två år. Vi jämför den indelningsgrund som Statskontoret före-

slår, distrikt, med den nuvarande indelningsgrunden som baseras på församlingsindelningen 2010. I bilaga 2 till rapporten redovisas det ekonomiska utfallet per kommun med Statskontorets förslag och med den nuvarande indelningsgrunden samt, som jämförelse, också med kommun som grund för beräkningarna.

### 5.2.1 Antalet kommuner som får bidrag förändras marginellt med distrikt som indelningsgrund

I avsnitt 4.2.2 kunde vi se att med distrikt som indelningsgrund får 103 kommuner en standardkostnad över noll kronor. Huruvida en kommun får bidrag eller ska betala en avgift beror dock på hur kommunens standardkostnad förhåller sig till den genomsnittliga standardkostnaden i riket. Kommuner vars standardkostnad är högre än den genomsnittliga standardkostnaden får bidrag och vice versa. När allt fler kommuner får en högre standardkostnad, ökar också den genomsnittliga standardkostnaden i riket.

I tabell 5.1 redovisar vi antalet bidragsmottagande kommuner med distrikt respektive församling som grund för indelning efter kommungrupp utjämningsåren 2015 och 2016. Överlag är det marginella skillnader.

**Tabell 5.1** Antal bidragsmottagande kommuner med distrikt respektive församling som indelningsgrund efter kommungrupp utjämningsåren 2015 och 2016.

Kommungrupp	Distrikt 2015	Distrikt 2016	Församling 2015	Församling 2016
Storstäder	3	3	3	3
Förortskommuner till storstäderna	9	9	9	9
Större städer	12	12	12	12
Förortskommuner till större städer	1	1	2	2
Pendlingskommuner	2	3	1	1
Turism- och besöksnäring-kommuner	0	0	0	0
Varuproducerande kommuner	2	2	3	3
Glesbygdskommuner	0	0	0	0
Kommuner i tätbefolkad region	3	4	1	2
Kommuner i glesbefolkad region	0	0	0	0
<b>Totalt</b>	<b>32</b>	<b>34</b>	<b>31</b>	<b>32</b>

Anm.: Med bidragsmottagande kommuner avses de kommuner vars standardkostnad överstiger den genomsnittliga standardkostnaden i riket. Befolkningsuppgifterna för utjämningsåret 2015 respektive 2016 avser sista december 2013 respektive 2014.

Källa: SCB (registret över totalbefolkningen, RTB) och egna bearbetningar.

Trots att många fler kommuner får en standardkostnad som är större än noll med distrikt som indelningsgrund, förändras inte antalet bidragsmottagande kommuner särskilt mycket. Det beror på att den genomsnittliga standardkostnaden i riket ökar när allt fler kommuner får en standardkostnad som överstiger noll. Dessutom måste kommunens standardkostnad bli högre än den genomsnittliga standardkostnaden i riket för att kommunen ska få ett bidrag. Den genomsnittliga standardkostnaden i riket ökar från cirka 115

kronor per invånare med församling som indelningsgrund till drygt 130 kronor per invånare med distrikt.

Antalet kommuner som får bidrag med olika utgångspunkter för beräkningarna säger således inget om vilka som får förbättrat respektive försämrat ekonomiskt utfall. Det bestäms av hur storleken på bidragen och även av hur avgifterna förändras. Detta redovisar vi i nästa avsnitt.

### **5.2.2 Storstäder, större städer och kommuner i tätbefolkad region får förbättrat utfall med distrikt som indelningsgrund**

Tre av tio kommungrupper får ett förbättrat genomsnittligt utfall med Statskontorets förslag om att införa distrikt som indelningsgrund (tabell 5.2.). Det är storstäder, större städer och kommuner i tätbefolkad region. Storstäder får ett ökat genomsnittligt bidrag. Gruppen större städer går från att betala en genomsnittlig avgift med församling som grund för indelning till att få ett relativt litet bidrag när beräkningarna utgår från distrikt. Kommuner i tätbefolkad region får en lägre avgift. Övriga kommungrupper får ett försämrat genomsnittligt utfall, vilket är en konsekvens av att de flesta kommuner inte har en andel barn och ungdomar med utländsk bakgrund som överstiger riksgenomsnittet, samtidigt som resursomfördelningen ökar med distrikt som indelningsgrund. I de allra flesta fall handlar det om en ökad avgift. I tabell 5.2 visar vi det genomsnittliga utfallet för olika kommungrupper med distrikt respektive församling som indelningsgrund för utjämningsåren 2015 och 2016.

**Tabell 5.2** Genomsnittligt bidrag (+) / avgift (-), kronor per invånare, i olika kommungrupper med distrikt respektive församling som indelningsgrund utjämningsåren 2015 och 2016.

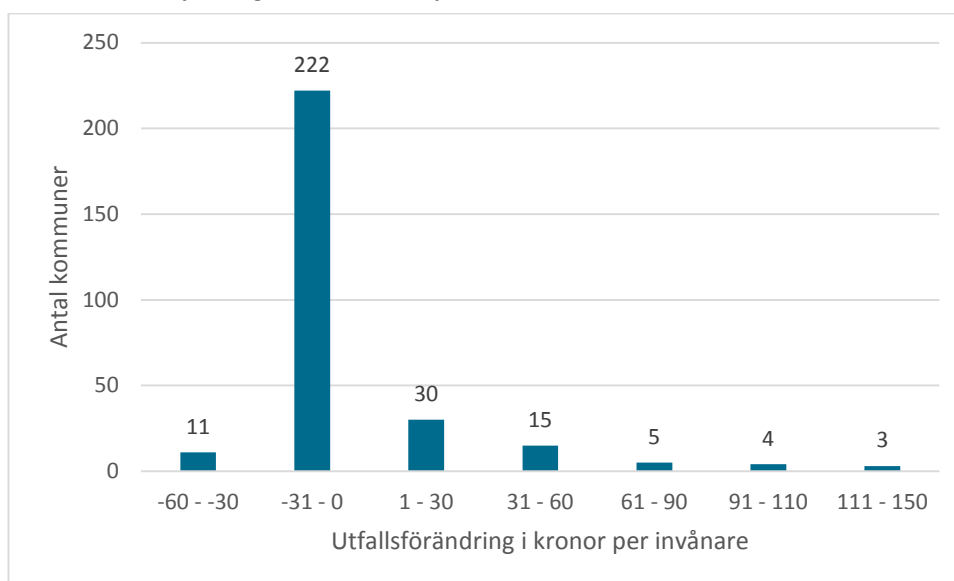
Kommungrupp	Distrikt 2015	Distrikt 2016	Församling 2015	Församling 2016
Storstäder	189	184	180	177
Förortskommuner till storstäderna	11	8	15	14
Större städer	1	3	-4	-4
Förortskommuner till större städer	-109	-110	-92	-91
Pendlingskommuner	-92	-89	-90	-89
Turism- och besöksnäring-kommuner	-130	-133	-115	-114
Varuproducerande kommuner	-103	-98	-94	-93
Glesbygdskommuner	-131	-133	-115	-114
Kommuner i tätbefolkad region	-82	-79	-84	-83
Kommuner i glesbefolkad region	-128	-129	-115	-113

Anm.: Ett positivt värde betyder att kommunerna inom kommungruppen i genomsnitt får ett bidrag med hänsyn till antalet invånare. På motsvarande sätt innebär ett negativt värde att kommunerna inom kommungruppen i genomsnitt får betala en avgift. Det säger dock inget om hur fallet är för enskilda kommuner i kommungrupperna. De kan lika väl få ett bidrag som få betala en avgift. Utfallen för redovisade utjämningsår baseras på befolkningsuppgifter sista december 2013 respektive 2014.

Källa: SCB (registret över totalbefolkningen, RTB) och egna bearbetningar.

Flertalet kommuner får ett försämrat utfall när beräkningarna bygger på distrikt jämfört med församling. Femtiosju kommuner får ett förbättrat utfall utjämningsåret 2016. Resterande 233 kommuner får ett försämrat utfall. Det framgår av diagram 5.1. Förändringarna ligger inom intervallet minus 53 kronor per invånare till plus 145 kronor per invånare med en median på minus 19 kronor per invånare. Kommuner som inte har en andel barn och ungdomar med utländsk bakgrund över riksgenomsnittet med nuvarande indelningsgrund och som inte heller får det med distrikt får samtliga en utfallsförändring med -19 kronor eftersom omfördelningen ökar i delmodellen.

**Diagram 5.1** Samtliga kommuner fördelade efter storlek på skillnad i utfall mellan Statskontorets förslag (distrikt) och nuvarande indelningsgrund (församling). Utjämningsår 2016. Kronor per invånare.



Källa: Egna beräkningar

### 5.2.3 Delmodellens omfördelning ökar med 74 miljoner kronor

Delmodellens omfördelning ökar med ungefär 74 miljoner kronor när distrikt införs som indelningsgrund jämfört med församling utjämningsåren 2015 och 2016. Delmodellen omfördelar för dessa två år omkring 630 miljoner kronor när beräkningarna utgår från distrikt, jämfört med cirka 556 miljoner kronor när de baseras på församling. Skillnaden i omfördelningen förklaras bland annat av att det är kommuner med relativt många invånare som får ett förbättrat utfall med distrikt som utgångspunkt för beräkningarna. En annan förklaring är att kommuner vars standardkostnad blir noll oavsett indelningsgrund får betala en högre avgift, eftersom distrikt som indelningsgrund innebär att den genomsnittliga standardkostnaden i riket ökar.

Resultatet är förväntat, eftersom en mer finfördelad indelningsgrund betyder att andelen barn och ungdomar med en utländsk bakgrund fångas upp med en högre precision och omfördelningen ökar. Samma effekt uppstod när församling ersatte kommun som indelningsgrund.



## Referenser

Proposition 1998/199:89 *Förändringar i utjämningsystemet för kommuner och landsting.*

Regeringsbeslut 2014-06-19 *Uppdrag till Statskontoret avseende uppföljningen av kostnadsutjämnningen i systemet för kommunalekonomisk utjämnning.*

SCB (2002) *Personer med utländsk bakgrund – riktlinjer för redovisning i statistiken*, MIS 2002:3.

Skolverket (2011) *Läroplan för förskolan Lpfö 98 , reviderad 2010.*

Skolverket (2013) *Skolverkets lägesbedömning Rapport 387.*

SOU 1998:151 *Kostnadsutjämnning för kommuner och landsting*, Betänkande av Kommunala utjämningsutredningen.

SOU 2011:39 *Likvärdiga förutsättningar – Översyn av den kommunala utjämnningen*, Betänkande av Utjämningskommittén.08.

Statskontoret 2014:2 *Det kommunala utjämningsystemet – en beskrivning av systemet från 2014* 2014:2.

Statskontoret 2015:5 *Delmodellen för förskola, fritidshem och annan pedagogisk verksamhet – förslag till uppdateringar* 2015:5.

Information hämtad 2015-05-07 från Skolverkets webb:

<http://www.skolverket.se/skolutveckling/statsbidrag>

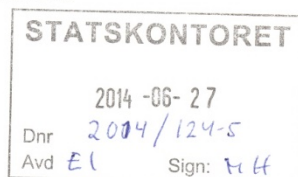


## Regeringsuppdraget



REGERINGEN

Finansdepartementet



Regeringsbeslut II 6

2014-06-19

Fi2014/2297 (delvis)

Statskontoret  
Box 8110  
104 20 Stockholm

### Uppdrag till Statskontoret avseende uppföljningen av kostnadsutjämnningen i systemet för kommunalekonomisk utjämning

#### Regeringens beslut

Regeringen uppdrar åt Statskontoret att avseende delmodellen för förskola, fritidshem och annan pedagogisk verksamhet i kostnadsutjämnningen i systemet för kommunalekonomisk utjämning föreslå en uppdatering av underlaget för barnens vistelsetider, baserad på nya uppgifter som nu finns tillgängliga, undersöka vilken indelningsgrund (kommungrupper eller kommuner) som vistelsetiderna bör baseras på och, om det bedöms motiverat, lämna förslag till ny indelningsgrund, undersöka om reduceringen av vistelsetiderna i beräkningarna ska kvarstå, samt beräkna utfallet för enskilda kommuner enligt förslaget till uppdatering och eventuella övriga förslag.

Statskontoret ges vidare i uppdrag att avseende delmodellen för barn och ungdomar med utländsk bakgrund undersöka om den distriktsindelning som den 1 januari 2016 införs i folkbokföringsdatabasen bör utgöra indelningsgrund i delmodellen samt, om det bedöms motiverat, lämna förslag till ny indelningsgrund och beräkna utfallet för enskilda kommuner.

Den del av uppdraget som avser delmodellen för förskola, fritidshem och annan pedagogisk verksamhet ska redovisas senast den 31 mars 2015 och den del av uppdraget som avser delmodellen för barn och ungdomar med utländsk bakgrund ska redovisas senast den 30 september 2015. Redovisningen ska ske till Regeringskansliet (Finansdepartementet).

Statskontoret ska löpande hålla Regeringskansliet (Finansdepartementet) informerat om hur arbetet fortskrider.

Postadress 103 33 Stockholm	Telefonväxel 08-405 10 00	E-post: fi.registrator@regeringskansliet.se
Besöksadress Jakobsgatan 24	Telefax 08-21 73 86	Telex 117 41 FINANS S

### Bakgrund

Regeringen har i förordningen (2007:827) med instruktion för Statskontoret gett myndigheten i uppdrag att följa upp systemet för kommunalekonomisk utjämning. Uppdraget togs in i myndighetens instruktion 2008, samtidigt som medel för att genomföra uppdraget tillfördes myndighetens förvaltningsanslag. Statskontorets uppföljningar utgör viktiga underlag för överväganden om framtida justeringar av kostnadsutjämningen.

Regeringen har i budgetpropositionen för 2014 anfört att den avser att närmare precisera Statskontorets uppdrag i särskilda regeringsbeslut (prop. 2013/14:1 utg.omr. 25 avsnitt 3.6).

### Skälen för regeringens beslut

#### *Delmodellen för förskola, fritidshem och annan pedagogisk verksamhet*

Den delmodell för förskola, fritidshem och annan pedagogisk verksamhet som används i kostnadsutjämningen är sedan den 1 januari 2014 utformad efter förslaget i betänkandet Likvärdiga förutsättningar – Översyn av den kommunala utjämningen (SOU 2011:39). Under remissbehandlingen av utredningens förslag var flera remissinstanser kritiska mot att de uppgifter om vistelsetider i förskolan som används i beräkningarna är från 2005 och att vistelsetiderna avser kommungrupper i stället för enskilda kommuner. Även den reducering av de faktiska vistelsetiderna som görs i beräkningarna ifrågasattes.

Nya uppgifter om vistelsetider i förskolan finns nu tillgängliga och Statskontoret bör därför ges i uppdrag att föreslå en uppdatering av vistelsetiderna. Även frågan om vistelsetiderna i förskolan ska baseras på genomsnittliga vistelsetider i kommungrupper eller på någon annan indelning bör ingå i Statskontorets uppdrag. Vidare bör myndigheten utreda om vistelsetiderna även i fortsättningen ska reduceras i beräkningarna.


#### *Delmodellen för barn och ungdomar med utländsk bakgrund*

Även delmodellen för barn och ungdomar med utländsk bakgrund är fr.o.m. den 1 januari 2014 utformad efter förslag i det ovan nämnda betänkandet. Enligt den nya utformningen utgör församlingar (församlingsindelningen den 1 januari 2010) indelningsgrund för beräkningarna, i stället för som tidigare kommuner.

Under remissbehandlingen av utredningens förslag framfördes kritik mot att använda den föreslagna församlingsindelningen som indelningsgrund, då riksdagen har beslutat att folkbokföring ska ske i kommuner i stället för, som i dag, i territoriella församlingar inom Svenska kyrkan (prop. 2012/13:120, bet. 2012/13:SkU25, rskr. 2012/13:254). Den 1 januari 2016 införs även en distriktsindelning i

folkbokföringsdatabasen som är baserad på församlingsindelningen den 31 december 1999. Statskontoret bör mot denna bakgrund ges i uppdrag att undersöka om den distriktsindelning som den 1 januari 2016 införs i folkbokföringsdatabasen bör utgöra indelningsgrund i delmodellen för barn och ungdomar med utländsk bakgrund.

På regeringens vägnar

  
Peter Norman

  
Andreas Hermansson

Kopia till

Socialdepartementet/SFÖ  
Finansdepartementet/BA  
Statistiska centralbyrån  
Sveriges Kommuner och Landsting



## Förslag till ändring i Förordning (2004:881) om kommunalekonomisk utjämning

Härigenom föreskrivs i fråga om förordningen (2004:881) om kommunalekonomisk utjämning att 13 § ska ha följande lydelse.

### *Nuvarande lydelse*

### *Föreslagen lydelse*

## Barn och ungdomar med utländsk bakgrund

### 13 §<sup>26</sup>

En kommuns standardkostnad för barn och ungdomar med utländsk bakgrund beräknas utifrån andelen barn och ungdomar i åldern 0–19 år som är födda eller som har minst en förälder född utanför Norden och de länder som var medlemmar i EU år 2003.

Andelen barn och ungdomar med utländsk bakgrund beräknas på *församlingsnivå per den 31 december 2009*.

Ersättning beräknas utifrån de *församlingar* som har en högre andel barn och ungdomar med utländsk bakgrund jämfört med riksgenomsnittet. Ersättningen beräknas som 75 kronor per invånare i dessa *församlingar* för varje procentenhet som andelen barn och ungdomar med utländsk bakgrund i *församlingarna* överstiger den genomsnittliga andelen för landet.

En kommuns standardkostnad för barn och ungdomar med utländsk bakgrund beräknas utifrån andelen barn och ungdomar i åldern 0–19 år som är födda eller som har minst en förälder född utanför Norden och de länder som var medlemmar i EU år 2003.

Andelen barn och ungdomar med utländsk bakgrund beräknas på *distriktsnivå enligt distriktsindelningen i Förordning (2015:493) om distrikt*.

Ersättning beräknas utifrån de *distrikt* som har en högre andel barn och ungdomar med utländsk bakgrund jämfört med riksgenomsnittet. Ersättningen beräknas som 75 kronor per invånare i dessa *distrikt* för varje procentenhet som andelen barn och ungdomar med utländsk bakgrund i *distrikten* överstiger den genomsnittliga andelen för landet.

<sup>26</sup> Senaste lydelse SFS 2013:976

## **Författningskommentar**

I 13 § anges hur standardkostnaden för delmodellen barn och ungdomar med utländsk bakgrund ska beräknas. Ändringen innebär att distrikt ersätter församling som indelningsgrund i delmodellen. Med distrikt avses den geografiska indelning som kommer att införas i folkbokföringen från och med den 1 januari 2016 enligt *Förordning om distrikt 2015:493*.

### Kommungruppsindelning 2011

I rapporten redovisas statistik på tio olika kommungrupper. Indelningen bygger på SKL:s kommungruppsindelning år 2011. Nedan beskrivs de olika kommungrupperna och vilka kommuner som ingår i varje kommungrupp.

#### **1 Storstäder (3 kommuner).**

Kommuner med en folkmängd som överstiger 200 000 invånare.

#### **2 Förortskommuner tillorstäder (38 kommuner).**

Kommuner där mer än 50 procent av nattbefolkningen pendlar till arbetet i någon annan kommun. Det vanligaste utpendlingsmålet ska vara någon av storstäderna.

#### **3 Större städer (31 kommuner).**

Kommuner med 50 000-200 000 invånare samt en tätortsgrad överstigande 70 procent.

#### **4 Förortskommuner till större städer (22 kommuner).**

Kommuner där mer än 50 procent av nattbefolkningen pendlar till arbetet i en annan kommun. Det vanligaste utpendlingsmålet ska vara någon av de större städerna i grupp 3.

#### **5 Pendlingskommuner (51 kommuner).**

Kommuner där mer än 40 procent av nattbefolkningen pendlar till en annan kommun.

#### **6 Turism- och besöksnäringkommuner (20 kommuner).**

Kommuner där antalet gästnätter på hotell, vandrarhem och campingar överstiger 21 per invånare eller där antalet fritidshus överstiger 0,20 per invånare.

#### **7 Varuproducerande kommuner (54 kommuner).**

Kommun där 34 procent eller mer av nattbefolkningen mellan 16 och 64 år är sysselsatta inom tillverkning och utvinning, energi och miljö samt byggverksamhet (SNI 2007).

#### **8 Glesbygdskommuner (20 kommuner).**

Kommun med en tätortsgrad understigande 70 procent och mindre än åtta invånare per kvadratkilometer.

#### **9 Kommuner i tätbefolkad region (35 kommuner).**

Kommun med mer än 300 000 personer inom en radie på 112,5 kilometer.

#### **10 Kommuner i glesbefolkad region (16 kommuner).**

Kommun med mindre än 300 000 personer inom en radie på 112,5 km.

## Enskilda kommuner i kommungrupperna

### Storstäder

Göteborg                  Malmö                  Stockholm

### Förortskommuner till storstäder

Ale	Järfälla	Partille	Upplands Väsby
Bollebygd	Kungsbacka	Salem	Upplands-Bro
Botkyrka	Kungälv	Skurup	Vallentuna
Burlöv	Lerum	Sollentuna	Vaxholm
Danderyd	Lidingö	Solna	Vellinge
Ekerö	Lilla Edet	Staffanstorps	Värmdö
Haninge	Lomma	Sundbyberg	Öckerö
Huddinge	Mölnadal	Svedala	Österåker
Håbo	Nacka	Tyresö	
Härryda	Nynäshamn	Täby	

### Större städer

Borås	Kristianstad	Uddevalla
Eskilstuna	Linköping	Umeå
Falun	Luleå	Uppsala
Gävle	Lund	Varberg
Halmstad	Norrköping	Västerås
Helsingborg	Nyköping	Växjö
Hässleholm	Skellefteå	Örebro
Jönköping	Skövde	Örnsköldsvik
Kalmar	Sundsvall	Östersund
Karlskrona	Södertälje	
Karlstad	Trollhättan	

## Förortskommuner till större städer

Bjuv	Höör	Sjöbo
Eslöv	Kil	Söderköping
Forshaga	Knivsta	Timrå
Gnesta	Kumla	Trosa
Grästorp	Kävlinge	Åstorp
Habo	Lekeberg	Älvkarleby
Hammarö	Mörbylånga	
Hörby	Nykvarn	

## Pendlingskommuner

Alingsås	Hjo	Orust	Tomelilla
Alvesta	Höganäs	Osby	Trelleborg
Aneby	Högsby	Sigtuna	Vadstena
Bjurholm	Klippan	Skinnskatteberg	Vingåker
Boxholm	Krokom	Smedjebacken	Vårgårda
Bromölla	Kungsör	Stenungsund	Vänersborg
Degerfors	Lessebo	Storfors	Vännäs
Essunga	Mullsjö	Strängnäs	Ydre
Färgelanda	Munkedal	Surahammar	Åtvidaberg
Gagnef	Nora	Svalöv	Ängelholm
Hallsberg	Norberg	Säter	Ödeshög
Hallstahammar	Ockelbo	Tibro	Östra Göinge
Heby	Orsa	Tjörn	

## Turism- och besöksnäringkommuner

Arjeplog	Gotland	Norrtälje	Tanum
Berg	Härjedalen	Rättvik	Valdemarsvik
Borgholm	Jokkmokk	Sotenäs	Åre
Båstad	Lysekil	Storuman	Älvdalen
Dorotea	Malung-Sälen	Strömstad	Östhammar

## Varuproducerande kommuner

Arboga	Götene	Markaryd	Tingsryd
Arvika	Hagfors	Munkfors	Torsås
Askersund	Herrljunga	Mönsterås	Tranemo
Avesta	Hofors	Norsjö	Tranås
Bengtstors	Hultsfred	Nybro	Töreboda
Emmaboda	Hylte	Olofström	Uppvidinge
Fagersta	Karlskoga	Oskarshamn	Vaggeryd
Filipstad	Köping	Ovanåker	Vara
Finspång	Laxå	Oxelösund	Vetlanda
Gislaved	Lindesberg	Perstorp	Vimmerby
Gnosjö	Ljungby	Sandviken	Värnamo
Grums	Ljusnarsberg	Sävsjö	Örkelljunga
Gullspång	Ludvika	Tidaholm	
Gällivare	Malå	Tierp	

### **Glesbygdskommuner**

Bräcke	Pajala	Strömsund	Ånge
Dals-Ed	Ragunda	Torsby	Årjäng
Ljusdal	Robertsfors	Vansbro	Åsele
Nordanstig	Sollefteå	Vilhelmina	Överkalix
Nordmaling	Sorsele	Vindeln	Övertorneå

### **Kommuner i tätbefolkad region**

Borlänge	Karlshamn	Mark	Svenljunga
Eksjö	Katrineholm	Mellerud	Säffle
Enköping	Kinda	Mjölby	Sölvesborg
Falkenberg	Kristinehamn	Motala	Ulricehamn
Falköping	Laholm	Nässjö	Västervik
Flen	Landskrona	Ronneby	Ystad
Hedemora	Leksand	Sala	Åmål
Hällefors	Lidköping	Simrishamn	Älmhult
Karlsborg	Mariestad	Skara	

### **Kommuner i glesbefolkad region**

Arvidsjaur	Kiruna
Boden	Kramfors
Bollnäs	Lycksele
Eda	Mora
Haparanda	Piteå
Hudiksvall	Sunne
Härnösand	Söderhamn
Kalix	Älvsbyn



## Beräknade utfall, kronor per invånare, för enskilda kommuner med olika indelningsgrunder, utjämningsår 2016.<sup>27</sup>

Kommun-kod	Kommunnamn	Utfall med Statskontorets förslag på indelningsgrund (distrikt)	Utfall med nuvarande indelningsgrund (församling)	Utfall med kommun som indelningsgrund	Skillnad mellan utfall med vårt förslag på indelningsgrund och nuvarande indelningsgrund <sup>28</sup>
0114	Upplands Väsby	78	56	121	22
0115	Vallentuna	-133	-114	-90	-19
0117	Österåker	-133	-114	-90	-19
0120	Värmdö	-133	-114	-90	-19
0123	Järfälla	226	160	269	65
0125	Ekerö	-133	-114	-90	-19
0126	Huddinge	239	215	268	25
0127	Botkyrka	660	633	697	27
0128	Salem	-28	-40	15	11
0136	Haninge	137	140	159	-3
0138	Tyresö	-133	-114	-90	-19
0139	Upplands-Bro	110	56	131	53
0140	Nykvarn	-133	-114	-90	-19
0160	Täby	-133	-114	-90	-19
0162	Danderyd	-133	-114	-90	-19
0163	Sollentuna	49	57	91	-8
0180	Stockholm	120	129	72	-9
0181	Södertälje	477	375	491	103
0182	Nacka	-62	-20	-66	-42
0183	Sundbyberg	141	105	183	36

<sup>27</sup> Utfallet är skillnaden mellan kommunens beräknade standardkostnad och den genomsnittliga standardkostnaden i riket.

<sup>28</sup> Skillnaden mellan utfall med vårt förslag på indelningsgrund och nuvarande indelningsgrund är beräknad på icke avrundade värden. Därför summerar i vissa fall inte beräkningarna i denna tabell.

Kommun- kod	Kommunnamn	Utfall med Statskontorets förslag på indelnings- grund (distrikt)	Utfall med nuvarande indelnings- grund (församling)	Utfall med kommun som indel- ningsgrund	Skillnad mellan utfall med vårt förslag på indel- ningsgrund och nuvarande indel- ningsgrund <sup>29</sup>
0184	Solna	-46	-24	-3	-21
0186	Lidingö	-133	-114	-90	-19
0187	Vaxholm	-133	-114	-90	-19
0188	Norrälja	-133	-114	-90	-19
0191	Sigtuna	295	168	301	127
0192	Nynäshamn	-133	-111	-90	-21
0305	Håbo	-133	-114	-90	-19
0319	Älvkarleby	-133	-114	-90	-19
0330	Knivsta	-133	-114	-90	-19
0331	Heby	-133	-114	-90	-19
0360	Tierp	-116	-109	-90	-6
0380	Uppsala	-44	-7	-90	-37
0381	Enköping	-133	-114	-90	-19
0382	Östhammar	-133	-114	-90	-19
0428	Vingåker	-133	-114	-90	-19
0461	Gnesta	-133	-114	-90	-19
0480	Nyköping	-95	-110	-90	16
0481	Oxelösund	-133	-114	-90	-19
0482	Flen	92	1	7	92
0483	Katrineholm	81	-63	25	144
0484	Eskilstuna	139	57	98	82
0486	Strängnäs	-133	-114	-90	-19
0488	Trosa	-133	-114	-90	-19
0509	Ödeshög	-133	-114	-90	-19
0512	Ydre	-133	-114	-90	-19

<sup>29</sup> Skillnaden mellan utfall med vårt förslag på indelningsgrund och nuvarande indelningsgrund är beräknad på icke avrundade värden. Därför summerar i vissa fall inte beräkningarna i denna tabell.

Kommun- kod	Kommunnamn	Utfall med Statskontorets förslag på indelnings- grund (distrikt)	Utfall med nuvarande indelnings- grund (församling)	Utfall med kommun- som indel- ningsgrund	Skillnad mellan utfall med vårt förslag på indel- ningsgrund och nuvarande indel- ningsgrund <sup>30</sup>
0513	Kinda	-133	-114	-90	-19
0560	Boxholm	-133	-114	-90	-19
0561	Åtvidaberg	-133	-114	-90	-19
0562	Finspång	-133	-114	-90	-19
0563	Valdemarsvik	-133	-114	-90	-19
0580	Linköping	41	31	-76	11
0581	Norrköping	77	28	11	49
0582	Söderköping	-133	-114	-90	-19
0583	Motala	-133	-114	-90	-19
0584	Vadstena	-133	-114	-90	-19
0586	Mjölby	-133	-114	-90	-19
0604	Aneby	-124	-114	-90	-10
0617	Gnosjö	170	125	155	45
0642	Mullsjö	-133	-114	-90	-19
0643	Habo	-133	-114	-90	-19
0662	Gislaved	28	65	0	-37
0665	Vaggeryd	-88	-34	-90	-53
0680	Jönköping	4	17	-79	-13
0682	Nässjö	-11	-64	-45	53
0683	Värnamo	-18	20	-35	-38
0684	Sävsjö	-28	-78	-59	50
0685	Vetlanda	-108	-109	-90	1
0686	Eksjö	-133	-114	-90	-19
0687	Tranås	-133	-114	-90	-19
0760	Uppvidinge	-112	-114	-90	1

<sup>30</sup> Skillnaden mellan utfall med vårt förslag på indelningsgrund och nuvarande indelningsgrund är beräknad på icke avrundade värden. Därför summerar i vissa fall inte beräkningarna i denna tabell.

Kommun- kod	Kommunnamn	Utfall med Statskontorets förslag på indelnings- grund (distrikt)	Utfall med nuvarande indelnings- grund (församling)	Utfall med kommun som indel- ningsgrund	Skillnad mellan utfall med vårt förslag på indel- ningsgrund och nuvarande indel- ningsgrund <sup>31</sup>
0761	Lessebo	40	-28	23	67
0763	Tingsryd	-133	-114	-90	-19
0764	Alvesta	100	-45	8	145
0765	Älmhult	-51	-84	-90	33
0767	Markaryd	-115	-114	-90	-2
0780	Växjö	54	16	-10	37
0781	Ljungby	-91	-74	-90	-18
0821	Högsby	-133	-114	-90	-19
0834	Torsås	-133	-114	-90	-19
0840	Mörbylånga	-133	-114	-90	-19
0860	Hultsfred	-81	-84	-90	3
0861	Mönsterås	-133	-114	-90	-19
0862	Emmaboda	-125	-108	-90	-17
0880	Kalmar	-82	-75	-90	-8
0881	Nybro	-119	-114	-90	-6
0882	Oskarshamn	-133	-114	-90	-19
0883	Västervik	-133	-114	-90	-19
0884	Vimmerby	-133	-114	-90	-19
0885	Borgholm	-133	-114	-90	-19
0980	Gotland	-133	-114	-90	-19
1060	Olofström	-133	-114	-90	-19
1080	Karlskrona	-87	-80	-90	-7
1081	Ronneby	-133	-114	-90	-19
1082	Karlshamn	-133	-114	-90	-19
1083	Sölvesborg	-133	-114	-90	-19

<sup>31</sup> Skillnaden mellan utfall med vårt förslag på indelningsgrund och nuvarande indelningsgrund är beräknad på icke avrundade värden. Därför summerar i vissa fall inte beräkningarna i denna tabell.

Kommun- kod	Kommunnamn	Utfall med Statskontorets förslag på indelnings- grund (distrikt)	Utfall med nuvarande indelnings- grund (församling)	Utfall med kommun- som indel- ningsgrund	Skillnad mellan utfall med vårt förslag på indel- ningsgrund och nuvarande indel- ningsgrund <sup>32</sup>
1214	Svalöv	-87	-106	-90	19
1230	Staffanstorps	-133	-114	-90	-19
1231	Burlöv	367	324	410	43
1233	Vellinge	-133	-114	-90	-19
1256	Östra Göinge	-124	-114	-90	-11
1257	Örkelljunga	-133	-114	-90	-19
1260	Bjuv	-31	4	-15	-35
1261	Kävlinge	-133	-114	-90	-19
1262	Lomma	-133	-114	-90	-19
1263	Svedala	-132	-114	-90	-19
1264	Skurup	-133	-114	-90	-19
1265	Sjöbo	-133	-114	-90	-19
1266	Hörby	-133	-114	-90	-19
1267	Höör	-133	-114	-90	-19
1270	Tomelilla	-133	-114	-90	-19
1272	Bromölla	-133	-114	-90	-19
1273	Osby	-111	-114	-90	2
1275	Perstorp	-73	-74	-28	1
1276	Klippan	-118	-114	-90	-4
1277	Åstorp	66	96	86	-30
1278	Båstad	-133	-114	-90	-19
1280	Malmö	364	338	381	26
1281	Lund	-43	-31	-90	-11
1282	Landskrona	262	232	248	29
1283	Helsingborg	117	94	96	23

<sup>32</sup> Skillnaden mellan utfall med vårt förslag på indelningsgrund och nuvarande indelningsgrund är beräknad på icke avrundade värden. Därför summerar i vissa fall inte beräkningarna i denna tabell.

Kommun- kod	Kommunnamn	Utfall med Statskontorets förslag på indelnings- grund (distrikt)	Utfall med nuvarande indelnings- grund (församling)	Utfall med kommun som indel- ningsgrund	Skillnad mellan utfall med vårt förslag på indel- ningsgrund och nuvarande indel- ningsgrund <sup>33</sup>
1284	Höganäs	-133	-112	-90	-21
1285	Eslöv	-34	-36	-86	2
1286	Ystad	-133	-114	-90	-19
1287	Trelleborg	-91	-55	-90	-36
1290	Kristianstad	94	65	0	29
1291	Simrishamn	-133	-114	-90	-19
1292	Ängelholm	-125	-114	-90	-12
1293	Hässleholm	-63	-38	-90	-25
1315	Hylte	-9	-41	-43	32
1380	Halmstad	-15	-2	-90	-13
1381	Laholm	-133	-114	-90	-19
1382	Falkenberg	-93	-50	-90	-43
1383	Varberg	-133	-114	-90	-19
1384	Kungsbacka	-133	-114	-90	-19
1401	Härryda	-133	-114	-90	-19
1402	Partille	-107	-66	-90	-41
1407	Öckerö	-133	-114	-90	-19
1415	Stenungsund	-133	-114	-90	-19
1419	Tjörn	-133	-114	-90	-19
1421	Orust	-133	-114	-90	-19
1427	Sotenäs	-133	-114	-90	-19
1430	Munkedal	-133	-114	-90	-19
1435	Tanum	-133	-114	-90	-19
1438	Dals-Ed	-133	-114	-90	-19
1439	Färgelanda	-133	-114	-90	-19

<sup>33</sup> Skillnaden mellan utfall med vårt förslag på indelningsgrund och nuvarande indelningsgrund är beräknad på icke avrundade värden. Därför summerar i vissa fall inte beräkningarna i denna tabell.

Kommun- kod	Kommunnamn	Utfall med Statskontorets förslag på indelnings- grund (distrikt)	Utfall med nuvarande indelnings- grund (församling)	Utfall med kommun- som indel- ningsgrund	Skillnad mellan utfall med vårt förslag på indel- ningsgrund och nuvarande indel- ningsgrund <sup>34</sup>
1440	Ale	-65	-31	-90	-34
1441	Lerum	-133	-114	-90	-19
1442	Vårgårda	-80	-74	-90	-6
1443	Bollebygd	-133	-114	-90	-19
1444	Grästorp	-133	-114	-90	-19
1445	Essunga	-133	-114	-90	-19
1446	Karlsborg	-133	-114	-90	-19
1447	Gullspång	-133	-114	-90	-19
1452	Tranemo	-97	-113	-90	16
1460	Bengtstors	-133	-114	-90	-19
1461	Mellerud	-133	-114	-90	-19
1462	Lilla Edet	-112	-97	-90	-15
1463	Mark	-133	-114	-90	-19
1465	Svenljunga	-100	-114	-90	14
1466	Herrljunga	-133	-114	-90	-19
1470	Vara	-133	-114	-90	-19
1471	Götene	-98	-114	-90	16
1472	Tibro	-133	-114	-90	-19
1473	Töreboda	-133	-114	-90	-19
1480	Göteborg	185	163	137	22
1481	Mölnadal	-102	-85	-90	-17
1482	Kungälv	-133	-114	-90	-19
1484	Lysekil	-133	-114	-90	-19
1485	Uddevalla	-12	-28	-90	16
1486	Strömstad	-128	-114	-90	-14

<sup>34</sup> Skillnaden mellan utfall med vårt förslag på indelningsgrund och nuvarande indelningsgrund är beräknad på icke avrundade värden. Därför summerar i vissa fall inte beräkningarna i denna tabell.

Kommun- kod	Kommunnamn	Utfall med Statskontorets förslag på indelnings- grund (distrikt)	Utfall med nuvarande indelnings- grund (församling)	Utfall med kommun- som indel- ningsgrund	Skillnad mellan utfall med vårt förslag på indel- ningsgrund och nuvarande indel- ningsgrund <sup>35</sup>
1487	Vänersborg	-92	-114	-90	21
1488	Trollhättan	199	134	77	65
1489	Alingsås	-133	-114	-90	-19
1490	Borås	48	23	13	25
1491	Ulricehamn	-133	-114	-90	-19
1492	Åmål	-133	-114	-90	-19
1493	Mariestad	-133	-114	-90	-19
1494	Lidköping	-133	-114	-90	-19
1495	Skara	-75	-114	-90	38
1496	Skövde	-41	-35	-90	-6
1497	Hjo	-133	-114	-90	-19
1498	Tidaholm	-133	-114	-90	-19
1499	Falköping	-32	-63	-90	32
1715	Kil	-133	-114	-90	-19
1730	Eda	-133	-114	-90	-19
1737	Torsby	-133	-114	-90	-19
1760	Storfors	-82	-114	-90	31
1761	Hammarö	-133	-114	-90	-19
1762	Munkfors	-133	-114	-90	-19
1763	Forshaga	-133	-114	-90	-19
1764	Grums	-133	-114	-90	-19
1765	Årjäng	-133	-114	-90	-19
1766	Sunne	-133	-114	-90	-19
1780	Karlstad	-128	-96	-90	-32
1781	Kristinehamn	-133	-114	-90	-19

<sup>35</sup> Skillnaden mellan utfall med vårt förslag på indelningsgrund och nuvarande indelningsgrund är beräknad på icke avrundade värden. Därför summerar i vissa fall inte beräkningarna i denna tabell.

Kommun- kod	Kommunnamn	Utfall med Statskontorets förslag på indelnings- grund (distrikt)	Utfall med nuvarande indelnings- grund (församling)	Utfall med kommun som indel- ningsgrund	Skillnad mellan utfall med vårt förslag på indel- ningsgrund och nuvarande indel- ningsgrund <sup>36</sup>
1782	Filipstad	-133	-114	-90	-19
1783	Hagfors	-133	-114	-90	-19
1784	Arvika	-133	-114	-90	-19
1785	Säffle	-133	-114	-90	-19
1814	Lekeberg	-133	-114	-90	-19
1860	Laxå	-133	-114	-90	-19
1861	Hallsberg	-133	-114	-90	-19
1862	Degerfors	-133	-114	-90	-19
1863	Hällefors	-133	-114	-90	-19
1864	Ljusnarsberg	-133	-114	-90	-19
1880	Örebro	107	101	32	6
1881	Kumla	-133	-114	-90	-19
1882	Askersund	-133	-114	-90	-19
1883	Karlskoga	-133	-114	-90	-19
1884	Nora	-133	-114	-90	-19
1885	Lindesberg	-89	-114	-90	24
1904	Skinnskatteberg	-133	-114	-90	-19
1907	Surahammar	-133	-114	-90	-19
1960	Kungsör	-133	-114	-90	-19
1961	Hallstahammar	-106	-114	-90	8
1962	Norberg	-133	-114	-90	-19
1980	Västerås	34	29	3	4
1981	Sala	-133	-114	-90	-19
1982	Fagersta	-5	-114	30	109
1983	Köping	-14	-114	-55	100

<sup>36</sup> Skillnaden mellan utfall med vårt förslag på indelningsgrund och nuvarande indelningsgrund är beräknad på icke avrundade värden. Därför summerar i vissa fall inte beräkningarna i denna tabell.

Kommun- kod	Kommunnamn	Utfall med Statskontorets förslag på indelnings- grund (distrikt)	Utfall med nuvarande indelnings- grund (församling)	Utfall med kommun som indel- ningsgrund	Skillnad mellan utfall med vårt förslag på indel- ningsgrund och nuvarande indel- ningsgrund <sup>37</sup>
1984	Arboga	-133	-114	-90	-19
2021	Vansbro	-133	-114	-90	-19
2023	Malung	-133	-114	-90	-19
2026	Gagnef	-133	-114	-90	-19
2029	Leksand	-133	-114	-90	-19
2031	Rättvik	-133	-114	-90	-19
2034	Orsa	-133	-114	-90	-19
2039	Älvdalen	-133	-114	-90	-19
2061	Smedjebacken	-133	-114	-90	-19
2062	Mora	-133	-114	-90	-19
2080	Falun	-133	-114	-90	-19
2081	Borlänge	3	-80	34	83
2082	Säter	-133	-114	-90	-19
2083	Hedemora	-133	-114	-90	-19
2084	Avesta	-102	-114	-90	12
2085	Ludvika	-133	-114	-90	-19
2101	Ockelbo	-133	-114	-90	-19
2104	Hofors	-133	-114	-90	-19
2121	Ovanåker	-133	-114	-90	-19
2132	Nordanstig	-133	-114	-90	-19
2161	Ljusdal	-133	-114	-90	-19
2180	Gävle	-34	-67	-90	33
2181	Sandviken	-64	-109	-90	45
2182	Söderhamn	-104	-114	-90	9
2183	Bollnäs	-133	-114	-90	-19

<sup>37</sup> Skillnaden mellan utfall med vårt förslag på indelningsgrund och nuvarande indelningsgrund är beräknad på icke avrundade värden. Därför summerar i vissa fall inte beräkningarna i denna tabell.

Kommun- kod	Kommunnamn	Utfall med Statskontorets förslag på indelnings- grund (distrikt)	Utfall med nuvarande indelnings- grund (församling)	Utfall med kommun- som indel- ningsgrund	Skillnad mellan utfall med vårt förslag på indel- ningsgrund och nuvarande indel- ningsgrund <sup>38</sup>
2184	Hudiksvall	-115	-113	-90	-3
2260	Ånge	-133	-114	-90	-19
2262	Timrå	-133	-114	-90	-19
2280	Härnösand	-133	-114	-90	-19
2281	Sundsvall	-133	-114	-90	-19
2282	Kramfors	-133	-114	-90	-19
2283	Sollefteå	-133	-114	-90	-19
2284	Örnsköldsvik	-133	-114	-90	-19
2303	Ragunda	-133	-114	-90	-19
2305	Bräcke	-133	-114	-90	-19
2309	Krokom	-133	-114	-90	-19
2313	Strömsund	-133	-114	-90	-19
2321	Åre	-133	-114	-90	-19
2326	Berg	-132	-114	-90	-18
2361	Härjedalen	-133	-114	-90	-19
2380	Östersund	-133	-114	-90	-19
2401	Nordmaling	-133	-114	-90	-19
2403	Bjurholm	-133	-114	-90	-19
2404	Vindeln	-133	-114	-90	-19
2409	Robertsfors	-133	-114	-90	-19
2417	Norsjö	-133	-114	-90	-19
2418	Malå	-133	-114	-90	-19
2421	Storuman	-133	-114	-90	-19
2422	Sorsele	-133	-114	-90	-19
2425	Dorotea	-133	-114	-90	-19

<sup>38</sup> Skillnaden mellan utfall med vårt förslag på indelningsgrund och nuvarande indelningsgrund är beräknad på icke avrundade värden. Därför summerar i vissa fall inte beräkningarna i denna tabell.

Kommun- kod	Kommunnamn	Utfall med Statskontorets förslag på indelnings- grund (distrikt)	Utfall med nuvarande indelnings- grund (församling)	Utfall med kommun- som indel- ningsgrund	Skillnad mellan utfall med vårt förslag på indel- ningsgrund och nuvarande indel- ningsgrund <sup>39</sup>
2460	Vännäs	-133	-114	-90	-19
2462	Vilhelmina	-133	-114	-90	-19
2463	Åsele	-133	-114	-90	-19
2480	Umeå	-133	-114	-90	-19
2481	Lycksele	-133	-114	-90	-19
2482	Skellefteå	-133	-114	-90	-19
2505	Arvidsjaur	-133	-114	-90	-19
2506	Arjeplog	-133	-114	-90	-19
2510	Jokkmokk	-133	-114	-90	-19
2513	Överkalix	-133	-114	-90	-19
2514	Kalix	-133	-114	-90	-19
2518	Övertorneå	-133	-114	-90	-19
2521	Pajala	-133	-114	-90	-19
2523	Gällivare	-133	-114	-90	-19
2560	Älvsbyn	-133	-114	-90	-19
2580	Luleå	-133	-114	-90	-19
2581	Piteå	-133	-114	-90	-19
2582	Boden	-133	-114	-90	-19
2583	Haparanda	-133	-114	-90	-19
2584	Kiruna	-133	-114	-90	-19

---

<sup>39</sup> Skillnaden mellan utfall med vårt förslag på indelningsgrund och nuvarande indelningsgrund är beräknad på icke avrundade värden. Därför summerar i vissa fall inte beräkningarna i denna tabell.